

Handelingen van de apostelen

Handelingen 1

1. Werkelijk dit eerste Woord van daadwerkelijke vervulling van alle dingen, O vriend van God, deze Jezus Die zowel uitvoerend als onderwijzend is begonnen,
2. is tot de dag daar was, de leerlingen die Hij door de Heilige Geest uitgekozen heeft geïnstrueerd hebbend, opgenomen.
3. Aan hen heeft Hij zich ook als levend bewijs getoond, na Zijn lijden, met vele onweerlegbare bewijzen, door zich veertig dagen te laten zien, en de zaken van het koninkrijk van God te bespreken.
4. En bijeengekomen heeft Hij hen opgedragen om Jeruzalem niet te verlaten, maar de belofte van de Vader af te wachten: 'Waarover u van mij gehoord heeft.
5. Want Johannes heeft inderdaad in water gedoopt maar u zult niet vele dagen daarna met de Heilige Geest gedoopt worden.'
6. Dus hebben zij die samengekomen zijn Hem dit gevraagd: 'Heer is het in deze tijd dat U het koninkrijk van Israël opnieuw vestigt?'
7. En Hij heeft tegen hen gezegd: 'Het is niet aan u om geweten te hebben welke tijd of gelegenheden de Vader op eigen gezag heeft vastgesteld.
8. Maar u zult kracht ontvangen als de Heilige Geest over u gekomen is. En u zult getuigen van mij zijn, niet alleen in Jeruzalem, maar ook in heel Judea en Samaria, net zo lang tot het einde van de aarde.'
9. En dit gezegd hebbend zien zij dat Hij is opgenomen, en een wolk heeft Hem aan hun zicht onttrokken.
10. En terwijl zij naar de hemel aan het staren geweest zijn, op het moment dat Hij vertrekt, kijk nu! Daar stonden twee mannen in witte kleding bij hen,
11. die ook gezegd hebben: 'Galilese mannen, waarom stond u naar de hemel te kijken? Deze Jezus Die bij u vandaan in de hemel is opgenomen, zal net zo terugkomen als dat u Hem in de hemel hebt zien wegtrekken.'
12. Daarna zijn zij naar Jeruzalem teruggekeerd, vanaf de berg die 'de olijfboomgaard' wordt genoemd, die bij Jeruzalem is, op een sabbatsreis afstand.
13. En toen zij er binnengegaan zijn, zijn zij naar de bovenkamer gegaan, waar zij gewacht hebben, zowel deze Petrus als Jakobus als Johannes en Andreas, Filippus en Thomas, Bartholomeüs en Mattheüs, Jakobus van Alfeüs en Simon de Zeloot, en Judas van Jakobus.
14. Zij zijn standvastig eendrachtig in gebed geweest, en smekend, samen met de vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met al Zijn broers.
15. En in die dagen is Petrus in het midden van de discipelen gaan staan (er is een menigte van ongeveer honderdtwintig namen bij elkaar geweest) en heeft gezegd:
16. 'Mannen, broers, het is noodzakelijk geweest dat wat opgeschreven is vervuld werd, wat de Heilige Geest via de mond van David over Judas heeft gezegd, hij die de gids geweest is van hen die Jezus gevangengenomen hebben.
17. Want hij heeft bij ons gehoord, en is bij lot dezelfde bediening ten deel gevallen.
18. (Voor hem is dus werkelijk een akker gekocht voor het loon van zijn onrechtvaardige daad, en voorovergevallen is het gebeurd dat zijn hoofd is opengebarsten, waardoor al zijn hersenen naar buiten zijn gekomen.
19. En aan iedereen die in Jeruzalem woont is dit bekend geworden, daarom wordt dit veld in hun eigen dialect 'Akeldama' genoemd, wat 'Erfenis voor bloedvergieten' betekent.)"
20. Want in de boekrol van de Psalmen staat geschreven: 'Maak zijn woonhuis onbewoonbaar en laat hem er niet wonen.' En: 'Een ander zal zijn ambt overgenomen hebben.'
21. Dus moet vanuit de mannen die ons vergezellen vanaf de tijd dat de Heer Jezus bij ons gekomen en vertrokken is,
22. beginnend bij de doop van Johannes tot op de dag van Zijn opname bij ons vandaan, een van hen getuige van Zijn opstanding worden, samen met ons.
23. En zij hebben twee van hen opgesteld, Jozef die 'zoon van verlangen' heet en de bijnaam 'rechtvaardige' heeft gekregen en Matthias.
24. En zij hebben gebeden en gezegd: 'U Heer Die aller harten kent, toon wie U van deze twee heeft uitgekozen
25. om het lot van hetzelfde ambt van apostel op zich te nemen, waarvan Judas zich heeft afgekeerd, hij is naar zijn eigen plaats gegaan.'
26. En zij wierpen het lot voor hen, en het lot is op Matthias gevallen en hij is bij de elf apostelen geteld.

Handelingen 2

1. En met het samen vieren van het Pinksteren, zijn zij allemaal eensgezind op dezelfde plaats geweest.
2. En plotseling is er vanuit de lucht een geluid als de komst van een geweldige wind geweest, en heel het huis waar zij gezeten hebben is ermee vervuld.
3. Toen zijn er tongen als van vuur die zich verdelen aan hen verschenen, en deze hebben zich op elk van hen gevestigd,
4. en zij werden zonder uitzondering vervuld met de Heilige Geest, en zijn begonnen met het spreken in andere talen, zoals de Geest het hen duidelijk heeft doen uitspreken.
5. Er zijn ook Judeeërs die in Jeruzalem wonen geweest, godvrezende mannen vanuit elke samenleving onder de hemel.
6. En als dat geluid is begonnen, is de menigte samengestroomd en in beroering gekomen, want zij hebben hen elk in hun eigen dialect horen spreken.

7. En iedereen heeft verstedd gestaen en zich verwonderd, tegen elkaar zeggend: 'Kijk, zijn dat niet allemaal Galileeërs?
8. En hoe kan ieder van ons dan zijn eigen dialect horen, datgene waar wij mee geboren zijn?
9. Parthen en Meden en Elamieten en wie Mesopotamië bewonen, vanuit Judea en Kapadocië, Pontus en ook uit Asia,
10. Pyrgië en Pamfilië, Egypte en de omgeving van Lybië ter hoogte van Cyrene, en ook de tijdelijke bewoners uit Rome! Zowel Judeeërs als bekeerde Joden,
11. Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze eigen taal de grote daden van God vertellen!
12. En iedereen heeft verbaasd gestaen en is in verwarring gebracht, de een zegt tegen de ander: 'Wat is hier de bedoeling van?'
13. Maar anderen hebben spottend gezegd: 'Ze zijn vol van de zoete wijn!'
14. Toen is Petrus samen met de elf gaan staan en heeft zijn stem verheven en hen duidelijk uiteengezet: 'Mannen Judeeërs, en iedereen die in Jeruzalem woont, laat u dit bekend zijn, en luister naar mijn woorden.
15. Want zij hier zijn niet dronken zoals u denkt, want het is negen uur in de ochtend,
16. maar het gaat hier om wat de profeet Joël heeft gesproken:
17. 'En het zal in de laatste dagen zijn, zegt deze God, dat deze Geest van mij uitgestort zal worden op alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren.
18. Uw jonge mannen zullen ook visioenen zien, en uw ouderen zullen dromen dromen. En ik zal in die dagen zeker op deze mannelijke dienaren van mij en deze vrouwelijke dienaren van mij, mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.
19. Ik zal ook wonderen boven aan de hemel geven en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur en rookdamp.
20. De zon zal van gestalte in duisternis veranderen en de maan in bloed. Voordat de mega en onvergetelijke dag van de Heer is aangebroken.
21. En het zal zo zijn, dat iedereen die de Naam van de Heer (YaHWeH) aanroept veilig zal zijn.'
22. Mannen van Israël, luister naar deze bijzondere woorden, Jezus de Nazarener, een man Die onder u door Zijn God met krachtige wonderen en tekenen bewezen is, die deze God onder u gedaan heeft via Hem, zoals u dat zelf weet,
23. deze is, volgens het vastgestelde plan en de voorkennis van God, door verraad meegenomen, door wetteloze handen gekruisigd en gedood.
24. Hem heeft deze God opgewekt, de ondragelijke (barings)angst van zijn sterven ongedaan gemaakt hebbend, want het is onmogelijk geweest om Hem daaronder vast te houden.
25. Want David zegt tegen Hem: 'Ik heb de Heer in alles voor ogen gehad. Omdat Hij aan mijn rechterhand is zal ik niet gevallen zijn.
26. Daarom is mijn hart blij geweest en heeft mijn tong zich verheugd. Dus voortaan zal mijn vlees ook blijvende hoop koesteren.
27. Want in het dodenrijk zult u mijn ziel niet verlaten hebben, ook zult U Uw heilige het bederf niet doen zien.
28. U heeft mij de paden van het leven bekend gemaakt, U zult mij vol van vreugde gemaakt hebben, bij het zien van Uw gezicht.'
29. Mannen broers, het is geoorloofd om klip en klaar over de aartsvader David te zeggen, dat hij zowel gestorven als begraven is, en dat zijn graftombe tot op deze dag onder ons is.
30. Dus als profeet zijnde, en wetende wat deze God met een eed aan hem gezworen heeft, dat uit de vrucht van zijn lendenen, wat het vlees betreft, de Christus zal worden opgewekt om op zijn troon zitting te nemen,
31. heeft hij vooruitziend over de opstanding van Christus gesproken, dat Zijn ziel in het dodenrijk niet in de steek is gelaten, laat staan dat Zijn vlees het bederft heeft gezien.
32. Juist deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allemaal getuigen zijn.
33. Dus verhoogt aan de rechterhand van Zijn God, en de belofte van de Heilige Geest van Zijn Vader aangenomen hebbend, heeft Hij dat wat u nu hoort en ziet uitgestort.
34. Want David is niet naar de hemelen opgestegen, maar hij zegt: 'De Heer zegt tegen mijn Heer:
35. 'Zit aan mijn rechterhand totdat ik uw vijanden als een voetbank onder uw voeten gemaakt zou hebben.'
36. Laat de familie van Israël er dus zeker van zijn dat deze God Hem zowel Christus als Heer heeft gemaakt, specifiek deze Jezus Die u gekruisigd heeft.'
37. En toen zij dit gehoord hebben, zijn zij in het hart geraakt, en hebben ze tegen deze Petrus en de rest van de apostelen gezegd: 'Wat moeten wij doen mannen broers?'
38. Daarop heeft Petrus tegen hen gezegd: 'Kom op andere gedachten en ieder van u wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus ter bevrijding van zonde, en u zult het geschenk van de Heilige Geest ontvangen hebben.
39. Want voor u is deze 'Opperengel', en voor uw kinderen, zelfs voor iedereen op grote afstand, iedereen die de Heer, Die God van ons aanroept.'
40. En met vele andere woorden heeft Hij door getuigenis af te leggen en uit te nodigen gezegd: 'Red uzelf uit deze scheefgegroeide generatie.'
41. Degenen die zijn woorden blij aangenomen hebben zijn gedoopt, en diezelfde dag zijn er ongeveer drieduizend zielen toegevoegd.
42. En zij zijn standvastig doorgestaan met het onderwijs van de apostelen en met de gemeenschappelijkheid, met het breken van het brood en de gebeden.
43. Zo is er diep ontzag over elke levende ziel gekomen, en zijn er vele wonderen en tekenen via de apostelen gebeurd.
44. En alle gelovigen zijn bij elkaar gebleven, en hebben alles gemeenschappelijk gehad.
45. Hun goederen en bezittingen hebben zij verkocht en onder iedereen verdeeld, naar de behoefte die iemand gehad heeft.
46. Ook zijn zij dag aan dag eensgezind in de tempel aanwezig, het brood aan huis brekend, het voedsel eenvoudig en blij van hart delend,
47. God lofprijzend en in de gunst staand bij alle mensen. Bovendien heeft de Heer wie behouden worden dagelijks uitgebreid.

Handelingen 3

1. Op enig moment zijn Petrus en Johannes naar de tempel gegaan, op de tijd van het gebed, om drie uur 's middags.
2. En een bepaalde man die al vanaf de schoot van zijn moeder verlamd is, is aangedragen. Elke dag hebben zij hem aan de deur van de tempel die 'de Mooie' heet neergelegd om een aalmoes te vragen aan wie de tempel binnengaan.
3. Deze heeft bij het zien van Petrus en Johannes, die op het punt staan de tempel binnen te gaan, een aalmoes gevraagd.
4. Maar Petrus heeft hem indringend aangekeken, samen met Johannes, sprekend: 'Kijk naar ons.'
5. En hij heeft zich op hen gericht, verwachtend iets van hen te ontvangen.
6. En Petrus heeft gezegd: 'Ik heb geen zilver en goud bij mij, maar wat ik heb geef ik u, in de Naam van Jezus Christus van Nazareth, sta op en wandel!'
7. En hem bij de rechterhand vastpakkend heeft hij hem opgericht, en zijn voeten en enkels hebben gelijk stevig gestaan.
8. Toen heeft hij staan springen en heeft gelopen, en is hij met hen de tempel binnengegaan, lopend en springend en God lofprijzend.
9. En heel het volk heeft hem zien lopen en God lofprijzen.
10. Zij hebben hem herkend, dat het degene geweest is die voor aalmoezen in 'de Mooie' poort van de tempel zit. En zij zijn van verbazing van extase vervuld geraakt, om wat hem was overkomen.
11. Bovendien, terwijl de van verlamming genezene Petrus en Johannes vasthoudt, is heel het volk naar hen toe te hoop gelopen, in de zuilengang vernoemd naar Salomo, stomverbaasd.
12. En Petrus heeft het aangezien en op het volk gereageerd: 'Israëlitische mannen, waarom staat u verbaasd om hem, en waarom staart u naar ons? Alsof wij uit eigen kracht of godsvrucht veroorzaakten dat hij wandelt!'
13. Deze God van Abraham en Isaak en Jakob, de God van onze voorvaders, heeft geacht Zijn kind Jezus te verheerlijken, Die u heeft uitgeleverd, en in aanwezigheid van Pilatus verworpen heeft, terwijl hij (Pilatus) in vrijheid stelling besloten heeft.
14. U heeft deze heilige en rechtvaardige dus verworpen en een man die vermoord heeft genade willen bewijzen,
15. maar de oorspronkelijke Leider van uw leven heeft u gedood, Die deze God uit de dood heeft opgewekt, waar wij getuige van zijn.
16. En op grond van het geloof in Zijn Naam, is degene die u nu ziet, en ook kent, sterkgemaakt, door die Naam. En juist door het geloof in Hem is hem, in het bijzijn van u allemaal, deze volledige gezondheid geschonken.
17. Wat nu broers? Ik weet dat u uit onwetendheid gehandeld heeft, net als uw bestuurders.
18. Maar deze God heeft dat vooraf via de mond van al Zijn profeten aangekondigd, de Christus heeft lijden te doorstaan, Hij heeft dat op deze manier voltooid.
19. Kom dus op andere gedachten en bekeer u, totdat uw zonden zijn uitgewist, dan zouden de tijden van

- verfrissing vanwege de aanwezigheid van de Heer kunnen aanbreken,
20. en zou Hij Jezus Christus kunnen sturen, de vooraf aan u verkondigde.
21. Voor Wie het nodig is dat de hemel Hem opgenomen heeft tot de tijd van het herstel van alles, wat deze God van oudsher door de mond van al Zijn heilige profeten gesproken heeft.
22. Want Mozes heeft werkelijk tegen de voorvaders gezegd: 'Want uw Profeet zal de Heer, die God van u, doen opstaan, net als mij vanuit uw broers. Naar Hem zult u wat alles betreft luisteren, voor zover Hij u dat zou vertellen.
23. Bovendien zal het zo zijn dat elk levend wezen, ieder die niet naar Die Ene Profeet zou luisteren, volledig uit dit volk geroeid zal worden.'
24. En ook alle profeten vanaf Samuël, en dat op volgorde, zoveel als er gesproken hebben, hebben deze dagen ook vooraf aangekondigd.
25. U bent zonen van de profeten, met het verbond dat deze God met onze voorvaders gesloten heeft, tegen Abraham sprekend: 'En dit zaad van u zal een zegen zijn voor alle stamvaders van de aarde.'
26. Voor u heeft deze God Zijn kind Jezus als eerste doen opstaan, Hem tot zegen van u uitgezonden hebbend, zodat ieder van u zich afkeert van uw verdorvenheid.'

Handelingen 4

1. Maar terwijl zij met de bevolking spreken, hebben de priesters en de commandant van de tempel en de Sadduceeën geïntervenieerd,
2. ongerust over dit spreken tot hun volk, juist door de opstanding van de doden door Jezus Christus aan hen te verkondigen.
3. En zij hebben hen vastgegrepen en hen tot de morgen gevangengezet, omdat het toen avond geweest is.
4. En velen van hen die deze woorden gehoord hebben, hebben geloofd, en het aantal mannen is ongeveer vijfduizend geweest.
5. De volgende dag is het gebeurd dat de leiders en oudsten en schriftgeleerden in Jeruzalem bij elkaar gekomen zijn,
6. met de hogepriester Annas, en Kajafas, en Johannes, en Alexander, en ieder die bij de afstammelingen van de hogepriester hoorde.
7. Zij hebben hen in het midden gezet en ondervraagd: 'Door welke kracht of in wiens naam heeft u dit gedaan?'
8. Daarop heeft Petrus, vol van de Heilige Geest tegen hen gezegd: 'Bestuurders van het volk, oudsten van Israël,
9. worden wij vandaag ondervraagd vanwege een goede daad aan een ziek mens, waardoor die gezond geworden is?'
10. Laat het u allemaal bekend zijn en aan heel het volk van Israël, dat in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, Die u gekruisigd hebt, Die deze God uit de dood heeft opgewekt, daardoor staat deze persoon gezond voor u.
11. Dit is de steen Die door u, de bouwers, is afgekeurd, Deze is de Hoofd hoeksteen geworden.

12. In geen enkele ander is er redding, ook is er geen andere naam onder de hemelen aan de mensen gegeven waardoor wij gered moeten worden.'
13. De vrijmoedigheid van Petrus en Johannes aanzierend, en begrijpend dat dit ongeletterde en gewone mannen zijn, zijn zij verbaasd geweest, zij hebben ook herkend dat zij bij Jezus geweest waren.
14. Bovendien zien zij de man die bij hen stond, hij die genezen was, en zij hebben daar niets tegen in kunnen brengen.
15. Maar zij hebben bevolen om de vergadering te verlaten, het volgende met elkaar overleggend:
16. 'Wat moeten wij met deze mannen doen? Want er heeft werkelijk een duidelijk teken door hen plaatsgevonden, wat voor alle inwoners van Jeruzalem zichtbaar gebeurd is, dat kunnen wij niet ontkend hebben.
17. Maar opdat het niet verder onder de bevolking verspreid wordt, laten wij hen ernstig bedreigen om niet langer over die Naam tot geen enkele mens te spreken.'
18. En na hen geroepen te hebben gaven zij opdracht om in het geheel niet over de Naam van Jezus te spreken.
19. Maar deze Petrus en Johannes hebben hen het volgende geantwoord: 'Is het wel rechtvaardig naar deze God toe om liever naar u te luisteren dan naar deze God, oordeel!
20. Want wij zijn niet in staat om niet te spreken over wat wij gezien en gehoord hebben.'
21. Maar zij hebben hen, opnieuw onder dreiging, vrijgelaten, niets aantreffend waardoor zij hen zouden kunnen straffen, vanwege het volk, want iedereen verheerlijkte God om wat er gebeurd was.
22. Want de man bij wie dit teken gebeurd was, deze specifieke genezing, was ouder dan veertig jaar.
23. En na vrijgelaten te zijn, zijn zij naar hun eigen (groep) gegaan, en deden verslag van wat de priesters en oudsten tegen hen gezegd hadden.
24. En nadat zij dit gehoord hadden, hebben zij hun stem eendrachtig tot deze God verheven en gezegd: 'Meester, U bent de God Die de hemel en aarde gemaakt heeft en de zee en alles wat daarin is,
25. Die door uw kind David gezegd heeft: 'Waarom briesen de samenlevingen en hebben de volken nutteloze zaken bedacht?
26. De koningen en heersers van de aarde hebben zich vanuit zichzelf tegen de Heer en tegen Zijn Christus verzameld.'
27. Want werkelijk zijn zowel Herodes als Pontius Pilatus tegen Jezus, het Heilige kind van U zalfde, verzameld, met de samenlevingen en de bevolking van Israël,
28. alles wat vooraf door uw Hand is gepland om te gebeuren is uitgevoerd.
29. En nu Heer, kijk naar hun dreigementen, en geef aan Uw slaven om met alle vrijmoedigheid Uw woord te spreken,
30. met het uitstrekken van Uw Hand, onder Uw genezing, door tekenen en wonderen die gebeuren door de Naam van Uw heilige kind Jezus.'
31. En terwijl zij aan het bidden zijn, is de plaats waar zij samengekomen waren gaan schudden, en iedereen is vervuld met de Heilige Geest, en het woord van God is met vrijmoedigheid gesproken.
32. De menigte van gelovigen is ook een van hart en ziel geweest, en niemand heeft gezegd dat iets van de bezittingen van hem is, maar alle dingen zijn gemeenschappelijk geweest.
33. En met grote kracht hebben de apostelen het getuigenis van de opstanding van de Heer Jezus afgelegd. Genade, en wát voor een grote is over ieder van hen geweest.
34. Want er is niemand onder hen behoeftig geweest, voor zover er landeigenaars of huiseigenaars zijn geweest, dit verkocht hebbend, hebben zij de waarde van het verkochte gebracht, en het voor de voeten van de apostelen neergelegd.
35. En dit is verdeeld op basis van wat iemand nodig gehad heeft.
36. Ook Joses, die de bijnaam 'Barnabas' van de apostelen gekregen heeft, (wat vertaald zoon van vertroosting betekent), een Leviet, afkomstig uit Cyprus,
37. is onderaan begonnen met zijn land, heeft het geld van het verkochte gebracht en het aan de voeten van de apostelen neergelegd.

Handelingen 5

1. Ook een bepaalde man die Ananias heette en zijn vrouw Saffira, hebben hun eigendom verkocht, en in het geheim wat van de verkoopprijs achtergehouden,
2. ook zijn vrouw was zich daarvan bewust. Zij hebben dus een bepaald deel aan de voeten van de apostelen gebracht en daar neergelegd.
3. Maar Petrus heeft gezegd: 'Ananias, waarom heeft die Satan het hart van u vervuld dat u de Heilige Geest zou bedriegen, door in het geheim een deel van de prijs van het land verborgen te houden?
4. Blijft wat van u is niet van uzelf, is het niet uw eigen keus geweest om het te verkopen? Wat is het dat zich in uw hart heeft genesteld om dit te doen? U heeft niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.'
5. En terwijl Ananias deze woorden aangehoord heeft, is hij gevallen en heeft de geest gelaten.
6. Toen is er grote angst gekomen over iedereen die deze zaken hoorde, en de jonge mannen zijn opgestaan en hebben hem ingezwachteld en na hem meegenomen te hebben, hebben zij hem begraven.
7. Daarbij is het drie uur later geweest dat zijn vrouw, die hier niet van wist, binnengekomen is.
8. En Petrus heeft haar gevraagd: 'Vertel mij, heeft u het land voor zoveel verkocht?' En zij heeft gezegd: 'Ja, voor zoveel.'
9. Maar deze Petrus heeft tegen haar gezegd: 'Wat heeft u doen overeenkomen om de Geest van de Heer te beproeven? Kijk de voeten van hen die uw man begraven hebben komen de deur net binnen, zij zullen u ook uitdragen.'
10. En zij is onmiddellijk aan zijn voeten neergevallen en heeft de geest gelaten. En de jonge mannen die binnengekomen zijn, hebben haar dood aangetroffen, en haar naar buiten dragend, hebben zij haar naast haar man begraven.
11. En grote angst is over heel de kerk gekomen en over iedereen die dit hoort.

12. Zo zijn er via de handen van de apostelen vele tekenen en wonderen onder de mensen gebeurd, en zijn zij eensgezind in de zuilengang van Salomo geweest.
13. Maar niemand van de andere groepen heeft zich aan hen durven binden, terwijl de bevolking hen heeft hooggeacht.
14. Wel hebben zich meer en meer gelovigen in de Heer aangesloten, een menigte van zowel mannen als vrouwen.
15. Zodat zij zelfs de zieken op straat gelegd hebben, op bedden en draagbedden, zodat als Petrus langs komt, alleen al zijn schaduw over iemand van hen zou kunnen komen.
16. En ook de menigte uit de steden rondom Jeruzalem dragen zieken en wie door onreine geesten lastiggevallen worden mee, het maakt niet uit wie, iedereen is genezen.
17. Maar de hogepriester en iedereen die bij hem hoort is opgestaan (dat is de sekte van de Sadduceeën), en vol van jalousie
18. hebben zij de leerlingen vastgegrepen en hen in de openbare gevangenis gezet.
19. Maar de Engel van de Heer heeft de gevangenis 's nachts geopend en hen naar buiten leidend gezegd:
20. 'Ga, en spreek al deze woorden van leven tegen de mensen in de tempel.'
21. En na dit gehoord te hebben, zijn zij bij zonsopgang de tempel binnengegaan, en hebben zij onderwijs gegeven. De hogepriester en wie bij hem horen zijn ook bij elkaar gekomen, want zij hebben de Raad van oudsten met alle andere oudsten van de zonen van Israël bij elkaar geroepen. Toen hebben zij hen uit de gevangenis laten halen.
22. Maar de officieren die daar aangekomen zijn, hebben hen niet in de gevangenis aangetroffen, bovendien zijn zij teruggekeerd en hebben hen gemeld:
23. 'De gevangenis op zich hebben wij afgesloten aangetroffen, met alle zekerstellingen en de wachters die buiten de deur stonden. Maar bij het openen aan de binnenkant hebben wij binnen niemand aangetroffen.'
24. Daarop zijn zowel de priesters als het hoofd van de tempel als de hoofdpriesters toen zij dit gehoord hebben in volslagen verwarring geraakt, vanwege hen, over dat wat er gebeurd is.
25. Daarbij is er een bericht bij hen binnengekomen van iemand die zei: 'Kijk, de mensen die u gevangengezet heeft staan in de tempel en onderwijzen het volk.'
26. Daarop is het hoofd (van de tempel) met de officieren vertrokken en die heeft hen opgebracht, gewelddoos, want zij zijn bang voor het volk geweest, om niet gestenigd te worden.
27. En na hen gebracht te hebben, zijn zij tegenover de Raad van oudsten geplaatst. De hogepriester heeft hen ondervraagd en gezegd:
28. 'Hebben wij u niet nadrukkelijk bevolen om niet over deze Naam te spreken. En kijk, u heeft Jeruzalem met uw onderwijs vervuld, met de bedoeling om het bloed van deze man over ons te brengen.'
29. Maar Petrus en de apostelen hebben dit geantwoord: 'Gehoorzaamheid aan God staat boven de mensen.
30. Deze God van onze voorvaders heeft Jezus opgewekt, Die u heeft vermoord, hangend aan een boom.
31. Deze heeft Die God als Leider en Redder aan Zijn rechterhand verhoogd, om Israël op andere gedachten te brengen, met bevrijding van zonde.
32. En wij zijn getuigen van de woorden van Hem, én de Geest Die bovendien Heilig is, Die deze God gegeven heeft aan wie Hem gehoorzamen.'
33. Maar wie het hoorden raakten verscheurd, dus overlegden zij om hen uit de weg te ruimen.
34. Binnen de Raad van oudsten is er echter een Farizeeër die Gamaliël heet opgestaan, een wetgeleerde, geacht door heel het volk, en hij heeft opgedragen om de leerlingen voor korte tijd buiten te zetten.
35. En hij heeft tegen hen gezegd: 'Mannen Israëlieten, let goed op uzelf wat betreft deze mannen, wat u op het punt staat te doen met deze mannen.
36. Want voorafgaand aan deze dagen is Teudas opgestaan, sprekend dat hijzelf iets zou zijn, die door een aantal mannen gevolgd is, ongeveer vierhonderd, die is uit de weg geruimd en iedereen die hij overtuigd heeft is uit elkaar gevallen en tot niets vervallen.
37. Hierna is Judas uit Galilea opgestaan, in de dagen van de volkstelling, en hij heeft veel trouweloze mensen achter zich aan gekregen. Ook hij is vernietigd, en wie hem gehoorzaamde is verstrooid.
38. En nu zeg ik tegen u, handen af van deze mensen, en laat ze maar, want als dit een plan van mensen is, of een handelen, dan zal het vernietigd worden.
39. Maar als het van God is zult u het niet kunnen vernietigen, anders wordt u nog als bestrijders van God onderzocht.'
40. En zij hebben zich door hem laten overreden. En na de leerlingen gehaald te hebben, ranselden zij hen af en geboden hen niet in de Naam van hun Jezus te spreken, daarna hebben zij hen vrijgelaten.
41. Zij zijn werkelijk blij van de confrontatie met de Raad van oudsten vertrokken, dat zij omwille van Zijn Naam het waardig bevonden waren om slecht behandeld te worden.
42. En elke dag, zowel in de tempel als langs de huizen, zijn zij niet gestopt met het onderwijzen, en het goede nieuws te brengen van Jezus, de Christus.

Handelingen 6

1. Ook is er tijdens die dagen, het aantal leerlingen neemt toe, gemopper van de Grieken tegenover de Hebreeën ontstaan, omdat hun weduwen tijdens de dagelijkse dienstverlening over het hoofd zijn gezien.
2. En de twaalf hebben de menigte leerlingen bij zich geroepen, en gezegd: 'Dit bevalt ons niet, het woord van God links te laten liggen om de tafels te bedienen.
3. Kijk dus uit, broers, naar zeven mannen onder u waarvan een goed getuigenis wordt gegeven, vol van de Heilige Geest en wijsheid, die zullen wij aanstellen voor dit werk.

4. Maar wij zullen standvastig vasthouden aan de dienstverlening van het gebed en het woord.'
5. En dit woord heeft de hele menigte tevredengesteld, en zij hebben Stefanus uitgekozen, een man vol van geloof en Heilige Geest, en Filippus, en Prochoros, en Nicanor, en Timon en Parmenas en Nicolaas, een tot het Jodendom bekeerde uit Antiochië,
6. die zij voor de apostelen opgesteld hebben. En onder gebed hebben zij hen de handen opgelegd.
7. Zo heeft het woord van God zich ontwikkeld, en heeft in Jeruzalem het aantal leerlingen zich ontzettend uitgebreid, en hebben ook velen uit de menigte aan priesters naar het geloof geluisterd.
8. Ook Stefanus, vol van geloof en kracht, heeft grote wonderen en tekenen onder het volk gedaan.
9. Maar sommigen uit de Synagoge, die Libertijn genoemd werden, en (sommigen) uit Cyrene en Alexandrië, en uit Cilicië en Asia, hebben samen met Stefanus gediscussieerd.
10. En zij zijn niet in staat geweest om iets tegen de wijsheid en geest die in zijn spreken aanwezig geweest is in te brengen.
11. Toen hebben de mannen in het geheim een balletje opgeworpen besprekend: 'Omdat wij hem lasterlijke woorden over Mozes en zijn God hebben horen zeggen.'
12. En zij hebben ook het volk en de oudsten en Schriftgeleerden opgejut, en tussenbeide gekomen hebben zij hem gegrepen, en hem voor de Raad van oudsten geleid.
13. Toen zijn er ook valse getuigen opgestaan, sprekend: 'Die man! Hij stopt niet met het spreken van lasterlijke woorden wat deze plaats, dit heilige en de wet betreft.
14. Want wij hebben hem dit horen zeggen: 'Jezus uit Nazareth, Hij zal deze plaats uit elkaar laten vallen, en de gebruiken die Mozes aan ons heeft overgeleverd veranderen.'
15. En hem strak aanstarend heeft iedereen die in de raad van eenenzeventig zat zijn gezicht zien stralen als van een engel.

Handelingen 7

1. En de hogepriester heeft gezegd: 'Wat is er nu aan de hand?'
2. En hij heeft verduidelijkt: 'Mannen, broers en vaders, luister. De God van heerlijkheid is aan onze voorvader Abraham verschenen, terwijl hij in Mesopotamië is, nog voordat hij in Haran gewoond heeft,
3. en heeft tegen hem gezegd: 'Vertrek uit uw land en bij uw familie vandaan, en kom naar het land dat ik u tonen zal toe.'
4. Toen is hij uit het land van de Chaldeeën vertrokken en heeft in Haran gewoond. En hij is daarvandaan, na de dood van zijn vader, naar dit land waar u nu woont verhuisd.
5. En hij heeft hem er geen erfdeel gegeven, geen voetstap, en aangekondigd het hem in bezit te geven, met het nageslacht na hem, terwijl hij nog geen kind heeft.
6. En deze God heeft dit gezegd: 'Want zijn nageslacht zal vreemdeling in het buitenland zijn, en zij zullen het tot slaaf maken en vierhonderd jaar lang verdrücken.
7. En de samenleving die zij zouden dienen zal ik beoordelen,' heeft deze God gezegd. 'En daarna zullen zij wegtrekken en mij op deze plaats voor loon dienen.'
8. En Hij heeft een verbond van 'besneden zijn' met hen gesloten. En dientengevolge heeft hij Isaak verwekt, en hem op de achtste dag besneden. En deze Isaak Jakob, en deze Jakob de twaalf stamvaders.
9. En de stamvaders, jaloers zijnde, hebben Jozef aan Egypte verkocht. Maar deze God is bij hem geweest.
10. En Hij heeft hem voor zichzelf uitgekozen, uit al zijn verdrukkingen, en heeft hem tegenover Farao, de koning van Egypte, genade en wijsheid geschonken, en heeft hem aangesteld als de leider van heel Egypte en heel zijn huishouden.
11. Bovendien is er een hongersnood over heel het land van Egypte en Kanaän gekomen, en onder grote druk hebben ook onze voorvaders geen voedsel gevonden.
12. Maar Jakob heeft gehoord dat er graan in Egypte is en heeft als eerste onze voorvaders gestuurd.
13. En bij de tweede keer heeft Jozef zich aan zijn broers bekendgemaakt, en is ook de afkomst van Jozef bij Farao bekend geworden.
14. Daarop heeft Jozef boodschappers gestuurd om zijn vader te roepen, met heel zijn familie met aanhang, met vijfenzeventig levende zielen.
15. En Jakob is naar Egypte afgedaald, en is daar samen met onze voorvaders gestorven.
16. Zij zijn ook naar Sichem overgeplaatst, naar de graftombe die Abraham van Hamor uit Sichem gekocht heeft.
17. En als de aangekondigde tijd die God onder ede aan Abraham beloofd heeft aanstaande is, blijkt dat het volk gegroeid is en heeft het zich vermenigvuldigd in Egypte,
18. totdat er een andere koning is opgestaan, die deze Jozef niet heeft gekend.
19. Hij is slinks met ons nageslacht omgegaan en heeft onze voorvaders slecht behandeld, vanwege het te vondeling leggen van hun baby's, om ze zo niet in leven te houden.
20. In die tijd is Mozes geboren, ook zo aangenaam voor God. Hij is drie maanden in het huis van zijn vader opgevoed.
21. En als hij te vondeling is gelegd, heeft de dochter van Farao hem opgepakt en hem als haar eigen zoon opgevoed.
22. Toen is Mozes in alle Egyptische wijsheid onderwezen, en machtig geweest in woord en daad.
23. En nadat een periode van ongeveer veertig jaar voorbij is gegaan, is het in zijn hart opgekomen om naar zijn broers, de zonen van Israël, om te zien.
24. Hij heeft iemand die slecht behandeld wordt verdedigd, en hij heeft wraak genomen op de mishandelde, en de Egyptenaar neergeslagen.
25. Hij heeft rechtmatig gedacht dat zijn broers het begrijpen, dat deze God hen via zijn hand bevrijdt. Maar zij hebben het niet begrepen.
26. En de volgende dag heeft hij hen zien vechten, en heeft hen tot vrede gemaand, sprekend: 'Mannen,

- u bent broers! Waarom gaat u zo slecht met elkaar om?’
27. Maar degene die zijn naaste slecht behandeld heeft, heeft hem verstoten, sprekend: ‘Wie heeft u als baas en rechter over ons aangesteld?’
 28. Wilt u mij niet net zo uit de weg ruimen als de Egyptenaar die u uit de weg heeft geruimd?’
 29. En op dit woord is Mozes gevlucht, en is een vreemdeling in Midjan geworden, waar hij twee zonen verwekt heeft.
 30. Als er (nog) veertig jaar zijn voltooid, is de Engel van de Heer hem in de woestijn bij de berg Sinaï in een brandende doornstruik verschenen.
 31. En terwijl Mozes, verbaasd over dit schouwspel, naar voren is gekomen om te kijken, is de Stem van de Heer tegen hem begonnen:
 32. ‘Ik ben Die God van uw voorvaders, Die God van Abraham, en Die God van Isaak, en Die God van Jakob!’ En Mozes is ontzettend gaan beven en heeft niet verder durven kijken.
 33. En de Heer heeft tegen hem gezegd: ‘Maak de sandalen aan uw voeten los, want de plaats waarop u staat is heilige grond.
 34. Ik heb het gezien en opgemerkt dat mijn volk slecht wordt behandeld in Egypte, en ik heb naar hun zuchten geluisterd, en ben afgedaald om hen te redden. Kom nu dus hier, ik zal u uitzenden naar Egypte.’
 35. Dit is de Mozes die zij niet erkend hebben, gezegd hebbend: ‘Wie heeft u als baas en rechter over ons aangesteld?’ Diegene heeft deze God als leider en verlosser gestuurd, met behulp van de Engel Die aan hem in het braambos verschenen is.
 36. Hij heeft hen uitgeleid, wonderen en tekenen in het land van Egypte bewerkt hebbend, ook in de Rode zee, ook in de veertig jaar woestijn.
 37. Hij is die Mozes, die tegen de zonen van Israël gezegd heeft: ‘Uw Profeet zal de Heer, Die God van u op doen staan, net als mij vanuit uw broers, u zult naar Hem luisteren.’
 38. Hij is het die, samen met de Engel Die op de berg Sinaï met hem en onze voorvaders gesproken heeft, met de ‘vergaderde kerk’ in de woestijn begonnen is. Die levenskrachtige woorden ontvangen heeft om aan ons doorgegeven te hebben.
 39. Waarover onze voorvaders de wil niet gehad hebben om al was het maar een begin te maken om er goed naar te luisteren, want ze hebben dit verworpen, en in hun hart zijn ze naar Egypte teruggekeerd,
 40. tegen Aäron sprekend: ‘Maak goden voor ons die voor ons uit zullen gaan. Want deze Mozes zelf, die ons uit het land van Egypte geleid heeft, we weten niet wat er met hem is gebeurd.’
 41. En in die dagen hebben zij zelf een kalf gemaakt, en een offer voor die afgod gebracht, en plezier gemaakt over hun eigen handwerk.
 42. Maar deze God heeft zich omgekeerd, en hen uitgeleverd aan het aanbidden van het hemelse leger, zoals in de boekrol van de profeten staat opgeschreven: ‘U heeft geen slachtoffers en offerdieren aan mij gebracht, die veertig jaar in de woestijn, familie van Israël.
 43. U heeft de tent van de Moloch (koning) meegenomen, en de ster van de god Rhemfan (de verschrompelde) de modellen van hen die u gemaakt heeft om te aanbidden. Ik zal u dan ook verder dan Babylon verhuizen.’
 44. Dat is de tent van het getuigenis voor onze voorvaders in de woestijn geweest, zoals Hij in gesprek met Mozes heeft opgedragen, om die te maken naar het voorbeeld dat hij had gezien.
 45. Welke ook is meegevoerd, doorgegeven aan onze voorvaders met Jozua tijdens het in bezitnemen van de samenlevingen, die God verstoten heeft bij het zien van onze voorvaders, tot aan de dagen van David,
 46. die tegenover God genade ontdekt heeft, en ook zelf verlangd heeft om deze tent voor de God van Jakob te ontdekken.
 47. Maar Salomo heeft een huis voor Hem gebouwd.
 48. Terwijl de Allerhoogste niet in een met de hand gemaakte tempel woont, zoals de profeet zegt:
 49. ‘De hemel is als een troon voor mij, en de aarde als een voetbank voor mijn voeten. Wat voor huis wilt u voor mij bouwen?’ zegt de Heer, ‘of wat is mijn rustplaats? Hebben mijn handen dit alles dan niet gemaakt?’
 51. Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en van oren, altijd verzet u zich tegen de Geest Die Heilig is. U bent net als uw voorvaders.
 52. Wie van de profeten hebben uw voorvaders niet vervolgd? En zij hebben hen die vooraf de komst van de Rechtvaardige aangekondigd hebben gedood, van Wie u nu verraders en moordenaars geworden bent,
 53. die de wet ontvangen hebben, geordend door engelen, en zich er niet aan gehouden hebben.’
 54. En dit gehoord hebbend is hun hart doorkliefd, en knarsten ze hun tanden naar hem.
 55. Maar vol van de Heilige Geest zijnde, de ogen strak op de hemel gericht, heeft hij de heerlijkheid van God en Jezus staande aan de rechterhand van God gezien,
 56. en gezegd: ‘Kijk, ik zie de hemelen geopend en de Mensenzoon aan de rechterhand van God staan.’
 57. En met een grote schreeuw hebben zij hun oren dichtgestopt en zijn eensgezind op hem afgestormd, en na hem buiten de stad geworpen te hebben, hebben zij hem gestenigd.
 58. En de getuigen hebben hun jassen aan de voeten van een jonge man die Saulus heet neergelegd.
 59. Zij hebben deze Stefanus dus gestenigd, (hij) uitroepend en sprekend: ‘Heer Jezus, ontvang mijn geest!’
 60. Bovendien knielend, heeft hij met luide stem geroepen: ‘Reken hen deze zonde niet aan.’ En na dit gezegd te hebben is hij ontslapen.

Handelingen 8

1. En Saulus heeft ingestemd met zijn moord. Daarop is er in die tijd een vervolging tegen de kerk in Jeruzalem ontstaan. En iedereen is verstrooid over de gebieden van Judea en Samaria, behalve de apostelen.
2. Godvrezende mannen hebben Stefanus samen weggedragen, en ze hebben geweldig over hem gerouwd.
3. Maar Saulus heeft de kerk gemeen uit elkaar getrokken, gaat huis aan huis langs en sleept

- mannen en vrouwen mee, hen aan de gevangenis uitleverend.
4. Wie naar de verschillende plaatsen verstrooid zijn, brengen het goede nieuws van het woord.
 5. Ook Filippus, hij is naar de stad Samaria afgedaald, hen de Christus verkondigende.
 6. En de menigte heeft eensgezind gehoor gegeven aan dat wat door Filippus gezegd is, met wat zij aan tekenen die hij gedaan heeft horen en zien.
 7. Want velen dragen onreine geesten mee, onder groot geschreeuw zijn die vertrokken. Ook velen verlamden en kreupelen zijn genezen.
 8. Zo is er grote blijdschap over die stad gekomen.
 9. Bovendien is er al lange tijd een man die Simon heet in die stad geweest, de samenleving van Samaria betoverend en verbazend, zelf zeggend een groot iemand te zijn.
 10. Aan wie iedereen, van groot tot klein, gehoor heeft gegeven, sprekend: 'Hij is vast de kracht van God, vast groot!'
 11. En zij hebben gehoor aan hem gegeven omdat hij hen al lange tijd met zijn toverij had verbaasd.
 12. Maar toen zij Filippus geloofd hebben, die het goede nieuws van het koninkrijk van God en de Naam van Jezus Christus gebracht heeft, zijn de mannen en vrouwen gedoopt.
 13. Bovendien is die Simon zelf ook gaan geloven, en gedoopt zijnde heeft hij Filippus voortdurend gevolgd. Hij heeft zich verbaasd over de grote krachten en tekenen die gebeurd zijn.
 14. En als de apostelen in Jeruzalem gehoord hebben dat Samaria het woord van God had aangenomen, hebben zij Petrus en Johannes naar hen toe gestuurd.
 15. Die hebben al afdalende voor hen gebeden, zodat zij de Heilige Geest zouden mogen ontvangen.
 16. Want deze is dan nog op niemand van hen neergedaald, want zij zijn alleen in de Naam van de Heer Jezus gedoopt geweest.
 17. Toen hebben zij hen de handen opgelegd, en zij hebben de Heilige Geest ontvangen.
 18. Ook deze Simon heeft gezien dat via oplegging van handen door de apostelen de Geest, de Heilige, gegeven is. Hij heeft hen geld aangeboden,
 19. sprekend: Geef mij ook deze macht, zodat wie ik de handen op zou leggen, de Heilige Geest kan ontvangen.'
 20. Maar Petrus heeft tegen hem gezegd: 'Het geld van u gaat met u het verderf in, want u hebt gedacht om het geschenk van God via geld te verkrijgen.'
 21. Voor u is er geen deel of lot wat dit betreft. Want dat hart van u is niet recht voor God.
 22. Kom daarom tot berouw voor deze slechtheid van u, en smeeek God of de gedachten van uw hart u nu vergeven mogen worden.
 23. Want ik zie dat u zich in bittere gal en een kluwen aan onrechtvaardigheid bevindt.'
 24. En deze Simon heeft dit geantwoord: 'Smeekt u voor mij bij de Heer, zodat mij niets zou overkomen van wat u heeft gezegd.'
 25. Zij hebben dus met stelligheid het woord van de Heer gesproken en zijn naar Jeruzalem teruggekeerd, vele dorpen van de Samaritanen het goede nieuws gebracht hebbend.
 26. En de Engel van de Heer heeft met Filippus gesproken, sprekend: 'Sta op en daal af naar het

- zuiden, over de hoofdweg die afdalt van Jeruzalem naar Gaza.' Dat is de woestijn.
27. En kijk, een Ethiopische man, een eunuch, een machthebber van koningin Candacé, die al haar schatten beheerd heeft, die naar Jeruzalem gekomen was om te aanbidden,
 28. is op de terugreis geweest en heeft op zijn wagen gezeten, terwijl hij de profeet Jesaja gelezen heeft.
 29. En de Geest heeft tegen Filippus gezegd: 'Ga er naartoe en voeg u bij deze wagen.'
 30. En als Filippus ernaartoe is gerend, heeft hij hem de profeet Jesaja horen voorlezen, en gezegd: 'Begrijpt u werkelijk wat u leest?'
 31. En hij heeft gezegd: 'Hoe zou ik dat kunnen, behalve dan als iemand mij de weg wijst?' En hij heeft Filippus bij zich geroepen om naast hem te zitten.
 32. En de inhoud van het Schriftgedeelte dat hij gelezen heeft is dit: 'Hij is als een schaap naar de slachtbank geleid, en zo sprakeloos als een lam tegenover de scheerder geweest is, zo heeft Hij zijn mond niet opgedaan.'
 33. Met Zijn vernedering is het oordeel over Hem geveld, maar wie van Zijn afstammelingen zal dat volledig uitleggen? Omdat het leven van Hem van de aarde wordt opgetild.'
 34. En de eunuch heeft naar Filippus gereageerd met te zeggen: 'Ik vraag u over wie heeft de profeet het hier? Over zichzelf of over iemand anders?'
 35. En deze Filippus heeft zijn mond geopend, en uitgaande van dit Schriftgedeelte, heeft hij hem het goede nieuws van Jezus gebracht.
 36. En terwijl zij over de hoofdweg rijden, zijn zij bij een watertje aangekomen, en de eunuch zegt: 'Kijk, water! Wat houdt mij tegen om gedoopt te worden?'
 37. En Filippus heeft gezegd: 'Als u met heel uw hart gelooft, is het toegestaan.' En hij heeft dit geantwoord: 'Ik geloof dat deze Jezus Christus de Zoon van God is.'
 38. Dus heeft hij de wagen bevolen stil te staan, en zijn ze beide in het water afgedaald, deze Filippus en de eunuch, en heeft hij hem gedoopt.
 39. En als zij uit het water omhoog gekomen zijn, heeft de Geest van de Heer Filippus snel meegenomen. En de eunuch heeft hem niet meer gezien, want hij heeft blij zijn weg vervolgd.
 40. Maar Filippus is in Azotos (vesting) aangetroffen en er doorheen trekkend heeft hij het goede nieuws in al die steden verkondigd, totdat hij in Caesarea is aangekomen.

Handelingen 9

1. En deze Saulus die nog altijd dood en verderf naar de leerlingen van de Heer aan het briezen is, is naar de hogepriester gegaan,
2. en heeft zendbrieven voor de Synagogen in Damascus gevraagd, zodat wie dan ook die van 'de Weg' is, mannelijk of vrouwelijk, gevangen wordt genomen en naar Jeruzalem zou worden gebracht.
3. En op weg gegaan is hij tot zover gekomen dat hij dichtbij Damascus is. Maar plotseling heeft er rondom hem een licht uit de hemel geschinen.

4. En ter aarde gevallen, heeft hij een stem tegen hem horen zeggen: 'Saul, Saul, waarom vervolgt u mij?'
5. En hij heeft tegen Hem gezegd: 'Wie bent U Heer?' En de Heer heeft gezegd: 'Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u om met uw voet tegen de spijkers in te trappen.'
6. En bevend en verbaasd tegelijk heeft hij gezegd: 'Heer, wat wilt U dat ik doe?' En de Heer reageert naar hem: 'Sta op, ga de stad in en u zal gezegd worden wat u moet doen.'
7. En de mannen die met hem op reis zijn stonden verbaasd, de stem wel horend, maar niemand ziende.
8. En deze Saulus is van de grond omhoog geholpen, en hoewel zijn ogen open waren, heeft hij niemand gezien, dus hebben zij hem aan de hand meegenomen en naar Damascus gebracht.
9. Daar heeft hij drie dagen niets gezien, en heeft ook niets gegeten of gedronken.
10. Toen is er een bepaalde leerling in Damascus geweest die Ananias heet, en de Heer heeft in een visioen tegen hem gezegd: 'Ananias.' En deze heeft gezegd: 'Kijk mij Heer!'
11. En de Heer reageert naar hem: 'Sta op en ga naar de straat die de 'Rechte' heet, en zoek in het huis van Judas naar iemand die Saulus heet, een Tarsiër. Want kijk hij bidt,
12. en hij heeft in een visioen een man die Ananias heet binnen zien komen, die een hand op hem gelegd heeft zodat hij weer zou zien.'
13. Maar Ananias heeft geantwoord: 'Heer van velen heb ik over deze man gehoord, hoeveel kwaad hij aangericht heeft bij Uw heiligen in Jeruzalem,
14. en hier heeft hij de autoriteit van de hogepriesters om iedereen die Uw Naam aanroept in de boeien te slaan.'
15. Maar de Heer heeft tegen hem gezegd: 'Ga, want hij is een uitgekozen instrument voor mij, om voor samenlevingen en koningen mijn Naam te dragen, en ook voor de zonen van Israël.
16. Want ik zal hem tonen hoeveel hij om mijn Naam geleden moet hebben.'
17. Dus is Ananias vertrokken en naar het huis gegaan, en heeft hem de handen opleggend gezegd: 'Broer Saulus, de Heer heeft mij gestuurd, Jezus Die aan u verschenen is op de weg vanwaar u gekomen bent, zodat u weer zou zien en met de Geest van Heiligheid vervuld zou worden.'
18. En direct leek het alsof er schubben van zijn ogen naar beneden gevallen zijn, en heeft hij niet alleen gezien, maar is gelijk ook opgestaan en gedoopt.
19. En eten genomen hebbend is hij aangesterkt. Toen is Saulus begonnen met een paar dagen bij de leerlingen in Damascus te blijven.
20. De Christus heeft hij ook direct in de Synagogen verkondigd, dat Hij de Zoon van God is.
21. En iedereen die het hoort heeft verbaasd gestaan en gezegd: 'Is dit niet degene die in Jeruzalem heeft huisgehouden onder wie deze Naam aanroepen, en dat hij hiervoor gekomen is, dat hij hen vastgebonden voor de hogepriesters zou leiden?'
22. Maar Saulus is in toenemende mate in kracht toegenomen en heeft de Joden die in Damascus wonen verbaasd doen staan, aantonend dat dit de Christus is.
23. En als er genoeg dagen voorbijgegaan zijn, hebben de Joden samengespannen om hem te doden,
24. maar hun complot is bij Saulus bekend geworden. En nacht en dag hebben zij de poorten in de gaten gehouden, zodat ze hem daar op zouden kunnen pakken.
25. En 's nachts hebben de leerlingen hem meegenomen en via de muur naar beneden laten zakken, in een mand hebben ze hem laten zakken.
26. Als deze Saulus in Jeruzalem is aangekomen, heeft hij geprobeerd zich bij de leerlingen te voegen. Maar iedereen is bang voor hem geweest, niet gelovend dat hij een leerling is.
27. Toch heeft Barnabas hem aan de hand naar de apostelen meegenomen, zo heeft hij hen gezegd hoe hij de Heer onderweg heeft gezien, en dat Hij met hem gesproken heeft, en hoe hij vrijmoedig uit Naam van Jezus gesproken heeft.
28. En hij is met hen Jeruzalem in- en uitgegaan,
29. en spreekt vrijmoedig in de Naam van de Heer Jezus. Ook met de Grieken heeft hij gesproken en gediscussieerd. En omdat diegenen de hand aan hem hebben willen slaan,
30. hebben de broers hem naar Caesarea af doen dalen, en hem op reis naar Tarsis gestuurd.
31. De kerken in geheel Judea en Galilea en Samaria hebben dus werkelijk vrede gehad, opgebouwd wordend, en zijn gegroeid, de levensreis vervolgend vanuit diep ontzag voor de Heer en vanwege de aansporing van de Heilige Geest.
32. Ook Petrus is begonnen om op doorreis te gaan, via van alles is hij dus afgedaald tot bij de heiligen die in Lydda wonen,
33. en hij heeft daar iemand die Ahineas heet ontmoet, acht jaar lang ligt hij al op bed, die verlamd geworden was.
34. En deze Petrus heeft tegen hem gezegd: 'Ahineas, Jezus de Christus geneest u. Sta op en rek uzelf uit.' En hij is gelijk opgestaan.
35. En iedereen die in Lydda en op de Sharonvlakte woont en hem gezien heeft, het geeft niet wie, die heeft zich tot de Heer bekeerd.
36. Ook in Joppe is er een bepaalde leerlinge, ze heet Tabitha, wat vertaald betekent Dorkas, Gazelle. Zij is overvloedig geweest in het uitvoeren van goede werken en in het geven van aalmoezen.
37. En in die dagen is ze zo ziek geworden dat ze gestorven is. En na haar gewassen te hebben, hebben zij haar in een bovenkamer neergelegd.
38. En omdat Joppe dichtbij Lydda is, hebben de leerlingen die gehoord hebben dat Petrus daar is, twee mannen gestuurd, smekend om zonder aarzelen met hen mee te gaan.
39. Dus is Petrus opgestaan en met hen meegegaan. Bij aankomst hebben zij hem naar de bovenkamer gebracht, en alle weduwen zijn huilend bij hem gaan staan, de rokken en kleding tonend zoals Dorkas, als zij er nog is, ze voor hen gemaakt heeft.
40. Maar deze Petrus heeft iedereen weggestuurd en is op zijn knieën gaan bidden. En zich naar het lichaam toegerend heeft hij gezegd: 'Tabitha, sta op!' En zij heeft haar ogen geopend. En Petrus aangekeken hebbend is zij rechtop gaan zitten.
41. En haar zijn hand gegeven hebbend, heeft hij haar op doen staan. En de heiligen en weduwen

- geroepen hebbend, heeft zij levend naast hem gestaan.
42. Toen is het in heel Joppe bekend geworden en velen hebben in de Heer geloofd.
43. En het is gebeurd dat hij in die tijd genoeg dagen bij een bepaalde leerlooier, Simon heeft verbleven.

Handelingen 10

1. Er is ook een andere man in Caesarea geweest, Cornelius genaamd, een aanvoerder over honderd man die 'de Italiaan' wordt genoemd.
2. En hij heeft met heel zijn huishouden God met diep ontzag godvruchtig gediend, zowel door veel aalmoezen aan het volk te geven, als door het voortdurend bidden tot God.
3. Hij heeft een scherp visioen gehad, om ongeveer drie uur 's middags. Een Engel van God is naar hem toegekomen, en heeft hem gezegd: 'Cornelius!'
4. En hij heeft Hem aangestaard en heeft Hem, doodsbang geworden, geantwoord: 'Wat is er Heer?' En Hij heeft tegen hem gezegd: 'Uw gebeden en aalmoezen zijn in herinnering voor Gods aangezicht gebracht.
5. Dus stuur nu mannen naar Joppe, en vraag naar Simon met de bijnaam Petrus.
6. Hij logeert bij een leerlooier, ook Simon, die in een huis bij de zee verblijft, hij zal u zeggen wat u moet doen.'
7. En als de engel die met Cornelius spreekt is weggegaan, heeft hij twee van zijn huisdienaren geroepen, en een godvruchtige soldaat die aan hem toegewijd is,
8. en na hen alles uitgelegd te hebben, heeft hij hen naar Joppe gestuurd.
9. En de volgende morgen, terwijl zij onderweg zijn, en de stad niet ver weg meer is, is Petrus op het dak gaan bidden, om ongeveer twaalf uur 's middags.
10. Daar is hij hongerig geworden en heeft trek in iets gekregen, en als zij dat klaarmaken, is hij in extase geraakt,
11. en ziet dat de hemel open was, en dat een voorwerp lijkend op een groot laken naar hem afdaalt, het werd aan de vier hoeken vastgehouden en wordt op aarde neergezet.
12. Alle vierpotigen van de aarde zijn erin naar voren gekomen, ook de wilde dieren en de reptielen en de vogels uit de lucht.
13. Toen is een stem begonnen met hem te zeggen: 'Sta op, Petrus, slacht en eet!'
14. Maar deze Petrus heeft gezegd: 'In geen geval Heer. Omdat ik nooit iets gewoons of onreins heb gegeten.'
15. En een tweede keer heeft een stem tegen hem gezegd: 'Wat deze God heeft gereinigd, verklaar dat niet onrein!'
16. Het is ook nog een derde keer gebeurd. En het laken is weer in de hemel opgenomen.
17. En terwijl Petrus zelf volledig in verwarring is geweest over wat het visioen dat hij gezien heeft te betekenen heeft, kijk dan! De mannen die door Cornelius gestuurd werden en het huis van Simon opgezocht hebben, hebben aan de poort gestaan,
18. en navraag gedaan of Simon met de bijnaam Petrus daar logeert.
19. En terwijl Petrus nog nadenkt over het visioen, heeft de Geest tegen hem gezegd: 'Kijk drie mannen zoeken u,'
20. sta toch op en ga naar beneden, en ga zonder te discrimineren met hen mee; want ik heb hen gestuurd.'
21. En Petrus is naar de mannen afgedaald, degenen die door Cornelius naar hem toegestuurd waren, en heeft gezegd: 'Kijk, dat ben ik die u zoekt. Wat is de reden dat u hier bent?'
22. En zij hebben gezegd: 'Cornelius, een Hoofdman over honderd, een eerlijk man met diep ontzag voor God, de hele bevolking van de Joden is daar getuige van, is door een heilige Engel goddelijk toegesproken om u naar zijn huis toe te halen, en u te horen spreken.'
23. Hij heeft hen dus binnengeroepen en als gast ontvangen. En deze Petrus is 's morgens met hen vertrokken, en sommige van de broers uit Joppe hebben hem vergezeld.
24. En de volgende dag zijn zij in Caesarea aangekomen. En deze Cornelius heeft op hen gewacht, zijn familie en beste vrienden uitgenodigd hebbend.
25. En nadat het zover geweest is dat deze Petrus binnen is gekomen, heeft Cornelius hem ontmoet, en is onderdanig aan zijn voeten neergevallen.
26. Maar Petrus heeft hem op doen staan, sprekend: 'Sta op! Ik ben zelf ook een mens.'
27. En hij is al sprekend met hem naar binnen gegaan, en treft daar velen die bij elkaar gekomen zijn aan.
28. Daarop heeft hij tegen hen gezegd: 'U begrijpt hoe ongeoorloofd het voor een Joodse man is om zich te associëren met, laat staan op visite te gaan bij buitenlanders. Maar deze God heeft aan mij getoond om niemand gewoon of onrein te noemen, geen mens.
29. Daarom ben ik ook zonder tegenspraak op uw oproep ingegaan. Ik ben dus erg benieuwd, wat de reden is dat u mij heeft laten roepen.'
30. En deze Cornelius heeft gezegd: 'Vier dagen geleden heb ik gevestigd, tot op dit moment, want ik bid thuis om drie uur 's middags.
31. En kijk, er heeft een man in stralende kleding voor mij gestaan, die zegt: 'Cornelius, uw gebed is gehoord, en uw aalmoezen zijn bij God in herinnering gebracht.
32. Stuur boodschappers naar Joppe, en laat Simon, bijgenaamd Petrus, roepen. Deze logeert in het huis van de leerlooier Simon, bij de zee. Die zal bij aankomst met u spreken.'
33. Gelijk heb ik boodschappers naar u toegestuurd. En u heeft er goed aan gedaan te komen. Wij zijn hier nu allemaal in de tegenwoordigheid van God aanwezig om te luisteren naar alles wat u eerder door God werd overgedragen.'
34. En Petrus heeft zijn mond geopend en gezegd: 'Ik heb wel door dat deze God geen aanzien des persoons kent,
35. werkelijk is wie Hem vreest en rechtvaardig handelt aanvaardbaar voor Hem, in elke samenleving.
36. Het Woord dat Hij naar de kinderen van Israël gestuurd heeft, het brengen van het goede nieuws

- van vrede via Jezus Christus, (Die de Heer van iedereen is),
37. u wist daarvan, de boodschap die vanuit heel Judea is opgekomen, als eerste vanuit Galilea, na de doop die door Johannes is uitgedragen.
 38. Jezus Die uit Nazareth komt, dat deze God Hem met de Heilige Geest en met kracht gezalft heeft, Die goedgevoelde rondgereisd heeft, iedereen die door de duivel onderdrukt wordt genezend, want deze God is met Hem geweest.
 39. En wij zijn getuigen van alles wat Hij gedaan heeft, in zowel het land van de Judeeërs als in Jeruzalem, degene Die zij opgepakt hebben en aan een boom opgehangen hebben.
 40. Deze God heeft Hem op de derde dag opgewekt, en heeft het Hem gegeven om zich te openbaren.
 41. Niet aan alle mensen, maar aan getuigen, zij die vooraf door Zijn God zijn uitgekozen, wij, die met Hem gegeten en gedronken hebben nadat Hij uit de dood is opgestaan.
 42. En Hij heeft ons bevolen om de volken bekend te maken en er stellig van te getuigen dat Hij het is Die door Zijn God aangesteld is als de Rechter van levenden en doden.
 43. Van Hem getuigen al de profeten, dat iedereen die in Hem gelooft vergeving van zonden ontvangen zal hebben door Zijn Naam.'
 44. Tijdens dat Petrus deze woorden spreekt, is de Geest, de Heilige, op iedereen die het woord gehoord heeft neergedaald.
 45. En de gelovigen uit de besnijdenis hebben zich verbaasd, ieder die met Petrus meegekomen is, want ook over de samenlevingen werd het geschenk van de Heilige Geest uitgestort.
 46. Want zij hebben hen in vreemde talen horen spreken en deze God verheerlijken. Daarop heeft Petrus gereageerd:
 47. 'Niemand is in staat om het water onthouden te hebben, om hen niet gedoopt te hebben, die de Geest, de Heilige, net als wij ontvangen hebben!'
 48. En hij heeft opdracht gegeven om hen in de Naam van de Heer te dopen. Daarna hebben zij hem verzocht om enige dagen te blijven.
 7. En ik heb een stem tegen mij horen zeggen: 'Sta op Petrus, slacht en eet.'
 8. En ik heb gezegd: 'Zeker niet! Want Heer, niets dat gewoon of onrein is, is ooit mijn mond binnengekomen.'
 9. En een tweede keer heeft een stem vanuit de hemel mij geantwoord: 'Wat deze God gezuiverd heeft, maakt u niet gewoon!'
 10. En dit is tot drie keer gebeurd, en deze zaken zijn opnieuw in de hemel opgenomen.
 11. En kijk, plotseling hebben er drie man in het huis waar ik geweest ben gestaan, vanuit Caesarea naar mij toegestuurd.
 12. Bovendien heeft de Geest mij gezegd om met hen mee te gaan, zonder te discrimineren, daarbij zijn ook deze zes broers met mij meegegaan en het huis van deze man binnengegaan.
 13. En die heeft ons gemeld hoe hij een engel in zijn huis heeft zien staan, Die tegen hem gezegd heeft: 'Stuur mannen naar Joppe en laat de Simon bijgenaamd Petrus halen,
 14. die u een boodschap zal brengen, waardoor u gered zult worden, met heel uw huishouden.'
 15. En als ik met spreken begonnen ben, is de Geest, de Heilige op hen neergedaald, net zoals eerst bij ons.
 16. Daarbij heb ik mij het woord van de Heer herinnerd, hoe Hij gezegd heeft: 'Johannes heeft inderdaad met water gedoopt, maar u zult in de Heilige Geest ondergedompeld worden.'
 17. Als Die God hen dus dezelfde gave gegeven heeft als ons, gelovend in de Heer Jezus Christus, welke macht heb ik dan gekregen om God tegengehouden te hebben?'
 18. En dit gehoord hebbend, hebben zij gezwegen en God verheerlijkt, sprekend: 'Dus heeft deze God het de samenlevingen ook gegeven om met nieuwe inzichten te leven.'
 19. Degenen nu die verstrooid zijn door de verdrukking die vanwege Stefanus is begonnen, zijn op doorreis naar Fenicië en Cyprus en Antiochië getrokken, aan niemand het woord sprekend behalve alleen aan de Joden.
 20. Maar er zijn enige van die mannen geweest, Cypriërs en Cyreners die in Antiochië aangekomen zijn, die met de Grieken gesproken hebben, het goede nieuws van de Heer Jezus Christus brengend.
 21. En de hand van de Heer is met hen geweest, en een groot aantal gelovigen heeft zich naar de Heer toe bekeerd.
 22. Ook dit bericht over hen heeft de kerk in Jeruzalem bereikt. En zij hebben Barnabas gestuurd om op doorreis naar Antiochië te gaan.
 23. Deze is na aankomst erg blij geworden, wanneer hij de genade van God heeft gezien, en hij heeft hen allemaal bemoedigd om, zoals hun hart dat wil, dicht bij de Heer te blijven.
 24. Want hij is een goed man geweest, en vol van de Heilige Geest en geloof. En de toegevoegde menigte paste bij de Heer.
 25. Toen is Barnabas naar Tarsus gegaan om Saulus te zoeken, en na hem gevonden te hebben heeft hij hem naar Antiochië gebracht.
 26. En zo is het gebeurd dat zij een heel jaar in Antiochië samengekomen zijn en een grote

Handelingen 11

1. Maar de apostelen en de broers die over heel Judea verspreid zijn, hebben gehoord dat ook de samenlevingen het woord van God aangenomen hebben.
2. En als Petrus naar Jeruzalem is opgetrokken, hebben zij die besneden zijn afstand van hem genomen, sprekend:
3. 'U bent bij onbesneden mensen binnengegaan, en u heeft met hen gegeten!'
4. Maar deze Petrus is begonnen het hen op volgorde uit te leggen,
5. sprekend: 'Ik ben in de stad Joppe aan het bidden geweest, en in extase heb ik een visioen gezien, een bepaald voorwerp, als een groot laken dat aan de vier hoeken wordt vastgehouden, wordt vanuit de hemel naar beneden gelaten en het is bij mij gekomen.
6. Ik heb gekeken, en aandachtig ook, en heb de viervoetigen der aarde gezien, met de wilde dieren en de reptielen en de vogels uit de lucht.

- menigte onderwezen hebben, en in Antiochië zijn de leerlingen voor het eerst Christenen genoemd.
27. In die dagen zijn er ook profeten vanuit Jeruzalem naar Antiochië gekomen.
 28. En één van hen, Agabus genaamd, heeft door de Geest een grote hongersnood die op het punt staat om over heel de bewoonde wereld te komen gezien. Wat ook gebeurd is in de tijd van Claudius Caesar.
 29. En de leerlingen hebben besloten naar ieders eigen vermogen elk iets ter ondersteuning aan de broers die in Judea leven te sturen.
 30. Wat zij ook gedaan hebben, het door middel van Barnabas en Saulus aan de oudsten sturend.

Handelingen 12

1. En omstreeks die tijd heeft deze koning Herodes een aantal van wie van de kerk zijn op een gemene manier gevangengenomen.
2. Hij heeft ook Jakobus, de broer van Johannes met een zwaard omgebracht.
3. En gezien hebbend dat de Joden daar graag mee instemmen, heeft hij vervolgens Petrus gegrepen, het zijn de dagen van de ongezuurde broden.
4. Na hem gearresteerd te hebben is hij in de gevangenis gezet, in handen van vier keer vier soldaten om hem te bewaken, met de bedoeling om hem na het paasfeest aan het volk voor te leiden.
5. Deze Petrus is dus echt in de gevangenis in bewaring gesteld. Maar door de kerk wordt ijverig voor hem tot God gebeden.
6. En toen deze Herodes op het punt heeft gestaan om hem voor te leiden, is Petrus in die nacht tussen twee soldaten aan het slapen geweest, vastgebonden aan twee kettingen. Ook voor de deur hebben bewakers de gevangenis bewaakt.
7. En kijk, de Engel van de Heer is erboven gaan staan, en heeft licht het in gebouw doen schijnen. En met het in de zij porren van Petrus, heeft hij hem op doen staan, sprekend: 'Sta snel op!' En de boeien zijn van zijn handen afgevallen.
8. Toen heeft Die Engel tegen hem gezegd: 'Doe uw riem om en sandalen aan,' en dat heeft hij gedaan. Ook zegt Hij tegen hem: 'Doe uw mantel aan en volg mij.'
9. En hij is Hem naar buiten gevolgd, terwijl hij niet wist of wat door de Engel gebeurt wel echt is, want hij heeft gedacht een visioen te zien.
10. En langs de eerste en tweede wacht gewandeld hebbend, zijn zij bij de ijzeren poort die naar de stad leidt aangekomen, die is vanzelf voor hen opengegaan. En buitengekomen zijn zij een straat verdergegaan, en gelijk heeft de Engel zich van hem teruggetrokken.
11. En als Petrus tot zichzelf gekomen is, heeft hij gezegd: 'Nu weet ik echt dat de Heer Zijn Engel heeft uitgezonden, en mij uit handen van Herodes en de kwade verwachting van het Joodse volk verlost.'
12. En nagedacht hebbend is hij bij het huis van Maria, de moeder van Johannes met de bijnaam Markus (verdediger), aangekomen, waar velen samengekomen waren en aan het bidden zijn geweest.
13. Toen Petrus op de deur van de poort heeft staan kloppen, is een jonge bediende gaan luisteren, ze heet Rhodé.
14. En de stem van Petrus gehoord hebbend, heeft zij in alle vreugde de deur niet geopend, maar is ze naar binnen gerend, aankondigend dat Petrus voor de deur gestaan had.
15. Toen hebben zij tegen haar gezegd: 'Dat zou je willen!' Maar ze heeft stellig volgehouden dat het zo is. En zij hebben gezegd: 'Het is vast zijn engel.'
16. En die Petrus maar blijven kloppen! En toch opengedaan hebbend, hebben zij hem gezien en verbaasd gestaan.
17. En hen met de hand gebarend om stil te zijn, heeft hij hen verteld hoe de Heer hem uit de gevangenis geleid heeft. Hij heeft ook gezegd: 'Rapporteer dit aan Jakobus en zijn broers.' En hij is naar buitengegaan en naar een andere plaats gereisd.
18. Dan, als het dag is geworden, is er geen kleine oproer onder de soldaten ontstaan, wat is er met die Petrus gebeurd?
19. En Herodes heeft hem laten zoeken en niet gevonden, de bewakers ondervraagd hebbend, bevolen hebbend om hen weg te voeren. Hijzelf is hierna vanuit Judea afgedaald om in Caesarea te verblijven.
20. Deze Herodes voert ook een bittere strijd met de Tyriërs en Sidoniërs. Maar zij zijn eensgezind naar hem toegegaan, en hebben Blastus, de kamerheer van de koning overtuigd, vrede verlangend, met het van voeding voorzien van het gebied van de koning.
21. En op de vaste dag dat deze Herodes met zijn staatsiekleding bekleed is, en op de rechterstoel is gaan zitten, heeft hij het publiek toegesproken.
22. En de menigte heeft uitgeroepen: 'De stem van God en niet die van mensen!'
23. En gelijk heeft de Engel van de Heer hem neergeslagen, omdat hij God niet de eer gegeven heeft. De oorzaak blijkt vretende wormen geweest te zijn, zijn stervensproces.
24. Ondanks dat heeft het woord van God zich ontwikkeld en is het uitgedijd.
25. Ook Barnabas en Saulus zijn vanuit Jeruzalem teruggekeerd, hun taak vervuld hebbend, en Johannes bijgenaamd Markus met zich meenemend.

Handelingen 13

1. En er zijn in de gemeente van Antiochië verschillende profeten en leraars geweest, onder wie zowel Barnabas als Simeon, bijgenaamd 'de zwarte', ook de Cyreniër Luciüs, Manahan, de pleegbroer van de drieforst Herodes, en Saulus.
2. En als zij op eigen kosten hun dienst aan de Heer verlenen, met vasten, heeft de Geest, de Heilige, gezegd: 'Zonder Barnabas en Saulus direct voor mij af voor het werk waarvoor ik hen geroepen heb.'
3. Toen hebben zij gevast en gebeden, en hen de handen opgelegd, zo zijn ze vrij geweest om te gaan.
4. Nu echt door de Geest van Heiligheid uitgezonden, zijn zij naar Seleucië afgedaald en daarvandaan per schip naar Cyprus vertrokken.

5. En om te beginnen in Salamis, hebben zij het woord van God in de synagoge van de Joden verkondigd. En ze hebben Johannes ook als hulp bij zich gehad.
6. Tot aan Pafos zijn ze over het eiland getrokken, en zijn op een zekere Joodse magiër gestoten, een nepprofeet, Barjesus genaamd,
7. die bij de stadhouder Sergius Paulus geweest is, een intelligente man. Hij heeft Barnabas en Saulus bij zich geroepen, naarstig op zoek naar het woord van God.
8. Maar 'verheven blinde woede' (Elimaz), die magiër, (want dat betekent zijn naam vertaald), heeft tegengewerkt, op zoek om de stadhouder van het geloof af te keren.
9. Maar Saulus, die ook Paulus heet, is met de Heilige Geest vervuld geweest, en hem aankijkend heeft hij gezegd:
10. 'O vol van allerlei bedrog en gewetenloosheid, zoon van de duivel, vijand van alle rechtvaardigheid, u zult niet stoppen om de rechte wegen van de Heer te verdraaien.
11. En kijk nu, de hand van de Heer is tegen u, en u zult blind zijn en de zon niet zien tot de juiste tijd.' En hem is direct een mist en duisternis overvallen, en hij heeft rondom zich naar iemand die hem aan de hand zou leiden gezocht.
12. De stadhouder heeft gelooft toen hij gezien heeft wat er gebeurd is, stomverbaasd over het onderwijs van de Heer.
13. En wie met Paulus zijn, zijn vanuit Pafos uitgevaren, en in Perge in Pamfilië aangekomen. Maar Johannes is bij hen weggegaan en weer naar Jeruzalem teruggekeerd.
14. En wanneer zij door Perge getrokken zijn, zijn zij in Antiochië in Pisië aangekomen, en ze zijn op de Sabbat in de synagoge gaan zitten.
15. En na het voorlezen van de wet en de profeten, hebben de voorgangers van de synagoge aan hen laten vragen: 'Mannen broers, als er bij u een bemoedigend woord voor het volk is, spreek dan.'
16. En Paulus is opgestaan en heeft, met zijn hand gebarend, gezegd: 'Mannen van Israël, en wie diep ontzag heeft voor God, luister goed.
17. Deze God van het Israëlsche volk heeft onze voorvaders uitgekozen, en het volk heeft, als zij vreemdelingen in het land Egypte zijn, voorspoed gekend. Hij heeft hen ook met opgeheven Arm daaruit weggeleid.
18. Hierna heeft Hij hen ongeveer veertig jaar lang in de woestijn verdragen.
19. En Hij heeft zeven culturen in het land Kanaän afgebroken, en heeft hen hun land, door het lot te werpen, als erfdeel gegeven.
20. En na dit alles, na vierhonderdvijftig jaar, heeft Hij rechters tot aan de profeet Samuël gegeven.
21. En vanaf dat moment hebben zij een koning verlangd, en deze God heeft hen Saulus, de zoon van Kis gegeven, een man uit de stam Benjamin, veertig jaar oud.
22. Maar na hem afgezet te hebben, heeft Hij David voor hen als koning op doen staan, van wie Hij ook getuigd heeft: 'Ik heb David, de zoon van Jesse, een man naar mijn hart gevonden, die zal al mijn bepalingen uitvoeren.'
23. Uit het zaad van hem heeft deze God, overeenkomstig de belofte, de Redder Jezus voor Israël op doen staan,
24. vooraf door Johannes aangekondigd, voordat Hij zichtbaar gekomen is, met een doop van berouw voor heel het volk van Israël.
25. En zo heeft Johannes zijn koers uitgelopen, gesproken hebbend: 'Wie denkt u dat ik ben? Ik ben het niet. Maar kijk, Hij komt na mij, van Wie ik het niet waard ben om de sandaal aan zijn voet los te maken.'
26. Mannen broers, uit Abraham voortgekomen zonen, en wie bij u is met diep ontzag voor God, naar u is dit woord van redding uitgezonden.
27. Want wie in Jeruzalem wonen, en hun leiders, die hebben Hem doelbewust ontkend, terwijl de stemmen van de profeten elke Sabbat worden voorgelezen, zij hebben de veroordeling vervuld.
28. En zonder één oorzaak voor de doodstraf gevonden te hebben, hebben zij Pilatus gevraagd om Hem weg te doen,
29. bovendien zó, dat zij alles wat over Hem was opgeschreven tot stand gebracht hebben. Zij hebben Hem van het hout afgehaald en in het graf gelegd.
30. Maar deze God heeft Hem uit de dood opgewekt,
31. Die vele dagen is verschenen aan hen die met Hem vanuit Judea naar Jeruzalem zijn opgetrokken, die ooggetuigen van Hem zijn voor het volk.
32. Dus brengen wij u dit goede nieuws over, de belofte die bij de voorvaders is begonnen, dat dát wat deze God aan hun kinderen beloofd heeft aan ons werd vervuld, het doen opstaan van Jezus.
33. Zoals dat ook in de tweede Psalm werd opgeschreven: 'U bent mijn Zoon, vandaag heb ik u barend voortgebracht.'
34. En omdat Hij uit de dood is opgestaan, is er geen enkele aanleiding meer om tot het verderf terug te keren, zo werd dat gezegd: 'Omdat ik u het goddelijk recht van de betrouwbare David zal geven.'
35. Zo staat er ook ergens anders: 'U zult Uw heilige niet overgeven aan het gezien hebben van het verderf.'
36. Want David heeft inderdaad het plan van God voor zijn eigen generatie gediend, is ingeslapen, is ook bijgezet bij zijn voorvaders, en heeft het verderf gezien.
37. Maar Wie deze God heeft opgewekt, heeft het verderf niet gezien.
38. Zo is het u nu bekend, broers, dat via Hem de vergeving van zonden voor u bekendgeworden is.
39. En dat u van alles waar u door de wet van Mozes niet toe in staat geweest bent, rechtvaardig verklaard bent, in Hém is iedereen die geloofd gerechtvaardigd.
40. Kijk dus uit, dat u niet overkomt wat door de profeten gezegd werd:
41. 'Kijk uit, wie verachten, verwonder u en verdwijnt uit mijn ogen. Want in uw dagen breng ik een prestatie tot stand, een prestatie die u nooit zou geloven als iemand u die vertellen zal.'
42. Maar bij het uitgaan van de Joodse synagoge, heeft die samenleving hen geroepen en gevraagd om ook de volgende Sabbat deze boodschap aan hen te verkondigen.
43. En vrij van het gebonden zijn aan de synagoge, zijn velen van de Joden en de godvrezende niet Joodse bekeerlingen Paulus en Barnabas gevolgd. Die

- hebben hen toegesproken en overtuigd om bij de genade van God te blijven.
44. Dus is bijna heel de stad de volgende Sabbat bij elkaar gekomen om het woord van God te horen.
 45. En als de Joden de menigte gezien hebben, zijn zij vervuld van jalousie geraakt, en hebben ze dat wat Paulus spreekt weersproken en bespot.
 46. Maar met vrijmoedigheid hebben deze Paulus en Barnabas gezegd: 'Het is nodig geweest dat het woord van God eerst tot u is gesproken, maar omdat u het heeft afgewezen, en uzelf het eeuwige leven niet waardig acht, kijk, nu richten wij ons op de samenlevingen.
 47. Want zo heeft de Heer ons dat opgedragen: 'Ik heb u als licht voor de samenlevingen gesteld, zodat u tot redding bent tot aan het laatste einde van de aarde.'
 48. En de samenleving die dit gehoord heeft, heeft zich verheugd en heeft het woord van de Heer verheerlijkt, en iedereen die zelf tot de conclusie van het eeuwige leven gekomen is, is tot geloof gekomen.
 49. Daarbij heeft het woord van de Heer zich over het hele land verspreid.
 50. Maar de Joden hebben de respectabele vrouwen en de hoogwaardigheidsbekleders en de bestuurders van de stad opgeruid, en de vervolging van Paulus en Barnabas opgezet, en zij hebben hen buiten hun gebiedsgrenzen gedreven.
 51. Maar naar hen toe hebben zij het stof van hun voeten geslagen en zijn in Ikonium aangekomen.
 52. De leerlingen zijn echter met vreugde vervuld, met de Heilige Geest.

Handelingen 14

1. Ook in Ikonium is het gebeurd dat zij de Joodse synagoge zijn binnengegaan, en heeft het spreken op deze manier een grote menigte aan gelovige Joden en Grieken tot gevolg gehad.
2. Maar de Joden die niet overtuigd zijn, hitsten de ziel van de samenleving ten kwade tegen de broers op.
3. En toch hebben zij daar lange tijd doorgebracht, vrijmoedig sprekend over de Heer en getuigenis aflegend van Zijn woord van genade, met het geven van tekenen en wonderen die onder hun handen ontstaan.
4. Maar de menigte in de stad is in partijen gesplitst en sommigen scharden zich achter de Joden, en weer anderen achter de apostelen.
5. En zo is er niet alleen vanuit de samenleving een oploop ontstaan, maar ook vanuit de Joden en hun leiders, om hen geweld aangedaan en gestenigd te hebben.
6. Dit doorhebbend zijn zij naar de steden van Lykaonie gevlucht, naar Lystra en Derbe en het gebied daaromheen.
7. Ook daar hebben zij het goede nieuws gebracht.
8. En een zekere man in Lystra die vanwege zwakke voeten heeft moeten zitten, vanaf de zwangerschap van zijn moeder kreupel zijnde, die had nog nooit gelopen.
9. Deze heeft deze Paulus horen spreken. En die heeft hem op zijn beurt aangekeken, en gezien hebbend dat hij geloof heeft om gered te worden,
10. heeft hij met luide stem gezegd: 'Sta recht op uw voeten!' En hij is opgesprongen en heeft rondgelopen.
11. En als de menigte gezien heeft wat Paulus gedaan heeft, hebben zij in de Laodicese taal hun stem verheven en gezegd: 'De goden zijn als mensen geworden en naar ons afgedaald!'
12. En Barnabas hebben zij Zeus (vader van hulp) genoemd en Paulus Hermes (heraut van de goden), omdat hij de leidende woordvoerder geweest is.
13. Dus heeft de priester van Zeus, die zich voor in de stad bevindt, stieren en kransen naar de poorten gebracht, met als doel ze samen met de menigte te offeren.
14. En als de apostelen Paulus en Barnabas dat begrepen hebben, hebben zij hun kleren gescheurd en zijn tussen de menigte in gesprongen,
15. roepend en verklarend: 'Mannen! Waarom doet u dit? Wij zijn mensen met dezelfde driften als u, u het goede nieuws brengend om u van deze nutteloze zaken af naar de levende God toe te keren, Die de hemel en aarde en zee met alles erop en eraan heeft gemaakt.
16. Die in de voorbijgaande generaties alle samenlevingen toegestaan heeft om hun eigen weg te gaan.
17. En toch heeft Hij, goed doende, dat niet zonder zelf getuigenis af te leggen gedaan, ons regen uit de hemel gevend en vruchtdragende seizoenen, verzadigend met voedsel en onze harten met vreugde vervullend.'
18. En dit uitsprekend, hebben zij de menigte er nog maar net van weerhouden om hen offers te brengen.
19. Toen zijn er Joden uit Antiochië en Ikonium overgekomen, en die hebben de menigte bewerkt en Paulus gestenigd en buiten de stad gesleurd, ervanuit gaande dat hij dood was.
20. Maar de leerlingen hebben rondom hem gestaan, hij is opgestaan en de stad binnengegaan. En de volgende morgen is hij met Barnabas naar Derbe gegaan.
21. Ook in die stad het goede nieuws verkondigend, en na vele leerlingen onderwezen te hebben zijn zij naar Lystra en Ikonium en Antiochië teruggekeerd,
22. de ziel van de leerlingen versterkend, aansporend om te blijven geloven, omdat wij het koninkrijk van God door vele verdrukkingen heen binnen moeten gaan.
23. En als zij, door stemming met opgeheven hand, oudsten in elke kerk hebben aangesteld, met vasten gebeden hebbend, hebben zij hen aan de Heer in wie zij gingen geloven toevertrouwd.
24. En na Pisdië doorgereis te zijn, zijn zij in Pamfylie aangekomen.
25. En na een toespraak in Perge gehouden te hebben, zijn zij naar Attalia afgedaald.
26. En daarvandaan zijn zij naar Antiochië (in Syrië) gevaren, waar vanuit zij, voor het werk dat zij nu afgerond hebben, aan God genade opgedragen zijn geweest.
27. En bij aankomst hebben zij de kerk dan ook bijeen verzameld, en verslag gedaan van alles wat God met hen tot stand heeft gebracht, en dat hij voor de samenlevingen een deur naar het geloof heeft geopend.

28. Bovendien hebben zij daar langere tijd met de leerlingen doorgebracht.

Handelingen 15

1. Maar sommigen die uit Judea zijn afgedaald, hebben de broers dit onderwezen: 'Want als u niet volgens het gebruik van Mozes besneden bent, dan bent u niet gered!'
2. Dus is er geen kleine weerstand en discussie tussen hen enerzijds en Paulus en Barnabas anderzijds ontstaan, wat ertoe geleid heeft dat Paulus en Barnabas met een aantal andersdenkenden naar de apostelen en oudsten in Jeruzalem zijn opgetrokken, vanwege deze wetstekst.
3. Zij zijn dus door de kerk op weg gestuurd, door Fenicië en Samaria heen gereisd, uitgebreid vertellend over de bekering van de samenlevingen, wat grote vreugde bij alle broers tot gevolg heeft gehad.
4. En in Jeruzalem aangekomen, zijn zij door de kerk, de apostelen en oudsten verwelkomd, verslag doende van de vele dingen die God met hen tot stand heeft gebracht.
5. Maar sommigen uit de sekte van de Farizeeën, die gelovig geworden waren, zijn opgestaan, sprekend: 'Want het is noodzakelijk om hen te besnijden, op grond van de (door de engel gebrachte) boodschap en om de wet van Mozes na te komen.'
6. Dus zijn de apostelen en oudsten bij elkaar gekomen om deze zaak te onderzoeken.
7. En toen er veel discussie is ontstaan. Is Petrus opgestaan en heeft tegen hen gezegd: 'Mannen broers, u weet dat deze God van oudsher vanuit onze gelederen keuzes heeft gemaakt, nu hebben de samenlevingen via mijn mond de boodschap van het goede nieuws gehoord, en ze hebben geloofd.
8. En deze God, Die de harten kent, heeft naar hen toe getuigd, hen de Geest, de Heilige, gegeven hebbend, net als ons.
9. Zo is er geen enkel onderscheid tussen ons en hen, hun harten zijn door te geloven gereinigd.
10. Dus waarom beproeft u God dan? Door deze leerlingen een juk op te leggen, dat zowel onze voorvaders als wijzelf onmachtig geweest zijn te dragen?
11. Juist via de genade van de Heer Jezus Christus geloven wij gered te zijn op dezelfde manier als zij.'
12. En heel de menigte heeft gezwegen en heeft geluisterd naar wat Barnabas en Paulus verklaard hebben over wat deze God aan tekenen en wonderen onder de samenlevingen via hen gedaan heeft.
13. En nadat zij zwegen, heeft Jacobus gereageerd en gezegd:
14. 'Mannen broers, luister naar mij. Simon heeft ontvouwd hoe deze God eerst heeft uitgekeken om vanuit de samenlevingen een volk met Zijn Naam op te nemen.
15. En dit komt overeen met de woorden van de profeten, zoals geschreven werd:
16. 'Hierna zal ik terugkeren en zal ik de tent van David die ingestort is herbouwen, zelfs dat wat verwoest is zal ik herbouwen, en ik zal die opzetten.
17. Zo is het mogelijk dat de overgebleven mensen de Heer zouden zoeken, ook alle samenlevingen, over wie mijn Naam is uitgeroepen, over henzelf, zegt de Heer Die al deze dingen doet.'
18. Al Zijn werken zijn van eeuwigheid af bij God bekend.
19. Daarom oordeel ik om de uit de samenlevingen tot God bekeerden niet lastig te vallen,
20. maar hen te schrijven zich verre te houden van verontreiniging door afgoden, onzuivere seks en wat gewurld is en het bloed.
21. Want Mozes heeft van oudsher in elke stad wie Hem verkondigen, en het wordt op elke sabbat in de synagogen hardop voorgelezen.'
22. Hierna zijn de apostelen en oudsten, met heel de kerk, van mening geweest om uitgekozen mannen bij henzelf vandaan te sturen, om hen met Paulus en Barnabas mee te sturen, Judas met de bijnaam 'gewillige zoon', en Silas, voorgangers onder de broers, hen de volgende zaken ter hand gesteld hebbend:
23. 'De apostelen en de oudsten en de broers aan hen in heel Antiochië en Syrië en Cilicië, broers vanuit de samenlevingen, gegroet.
24. Nadat wij gehoord hebben dat sommigen, die bij ons vandaan gekomen zijn, u met woorden hebben lastiggevalen, de ziel van u in de war schuddend, sprekend: 'Word besneden en kom de wet na.' Wat wij niet opgedragen hebben,
25. hebben wij het goed geacht om eensgezinde uitgekozen mannen naar u toe te sturen, samen met onze geliefde Barnabas en Paulus,
26. mannen die hun leven hebben ingezet voor de Naam van onze Heer Jezus Christus.
27. Daarom stuurden wij Judas en Silas, en zij brengen hetzelfde onderwijs over.
28. Want de Heilige Geest en wij zijn van mening, om u geen grotere last op te leggen,
29. dan de volgende noodzakelijke zaken: 'Zich verre te houden van afgodenoffers en het bloed, en het verstikte, en onzuivere seks.' Als u zich daar voortdurend van weg houdt zult u goed bezig zijn. Wees sterk!'
30. Wie dus vrij zijn geweest om te gaan, zijn naar Antiochië gegaan. En na de menigte verzameld te hebben, hebben zij de brief overgebracht.
31. En na die gelezen te hebben, zijn zij blij geweest met die bemoediging.
32. Ook Judas en Silas die zelf profeten zijn, hebben met vele woorden de broers aangespoord en versterkt.
33. En na dat een tijdlang gedaan te hebben, hebben de broers hen weer de vrijheid gegeven om met vrede vanuit deze broers naar de apostelen te gaan.
34. Maar Silas is van mening geweest om daar te blijven.
35. Paulus en Barnabas zijn ook in Antiochië gebleven, het goede nieuws verkondigend en onderwijzend, met nog vele anderen, het woord van de Heer.
36. En na enige tijd heeft Paulus tegen Barnabas gezegd: 'Laten wij gelijk terugkeren om te kijken hoe het met onze broers in elke stad waar wij het woord van de Heer gebracht hebben gaat.'
37. En Barnabas heeft geadviseerd om Johannes, bijgenaamd 'de verdediger', mee te nemen.

38. Maar Paulus heeft het belangrijk gevonden, omdat deze (Johannes) zich in Pamfilië van hen had teruggetrokken, en niet met hen mee naar het werk is gegaan, om hem niet mee te nemen.
39. Dus is hierover een geschil ontstaan, zodat zij uit elkaar zijn gegaan, en Barnabas heeft Markus meegenomen en is naar Cyprus gegaan.
40. Maar Paulus heeft Silas voor de reis uitgekozen, vanuit de broers aan Gods genade in handen gegeven zijnde.
41. En hij is door Syrië en Cilicië getrokken om de kerken te versterken.

Handelingen 16

1. Hij is ook naar Derbe en Lystra afgedaald. En kijk, daar is een bepaalde leerling die Timotheüs heet geweest, zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar met een Griekse vader.
2. De broers uit Ikonium en Lystra hebben een goed getuigenis over hem afgelegd.
3. Paulus heeft gewild dat hij met hen mee op reis zou gaan, en hij heeft hem vanwege de Joden die in die plaatsen zijn besneden. Want iedereen kende zijn vader, dat het een Griek is geweest.
4. En terwijl zij door de steden getrokken zijn, hebben zij hen de boodschap met het besluit van de apostelen en oudsten uit Jeruzalem overgebracht, om zich aan die regels te houden.
5. Zo zijn die kerken in hun geloof gesterkt, en dagelijks zijn zij in aantal toegenomen.
6. En na door het land van Pyrgië en Galatië gereisd te hebben, zijn zij door de Heilige Geest tegengehouden om het woord in Asia te spreken,
7. ze zijn langs Mysië aangekomen en hebben geprobeerd om naar Bythinië te reizen, maar de Geest heeft hen dat niet toegestaan.
8. En na Mysië voorbij gegaan te zijn, zijn zij in Troas aangekomen.
9. En 's nachts is aan Paulus een visioen verschenen, een Macedonische man stond hem dit te roepen: 'Steek over naar Macedonië, help ons!'
10. En als Paulus dit schouwspel gezien heeft, heeft hij gelijk uitgezocht hoe naar Macedonië te reizen, concluderend dat de Heer ons opriep om hen het goede nieuws te brengen.
11. Dus zijn wij uit Troas afgevaaren, en rechttop Samothraké afgegaan, en de volgende dag naar Neapolis, en daarvandaan naar Filippi
12. wat als eerste in dit deel van Macedonië ligt, een kolonie. Daarbij hebben wij enkele dagen in deze stad doorgebracht.
13. En op de dag van de Sabbat, zijn wij buiten de stad bij de rivier uitgekomen, daar waar het gebruikelijk is geweest om te bidden, en na te zijn gaan zitten, hebben wij met de vrouwen die samengekomen zijn gesproken.
14. Ook een bepaalde vrouw die Lydia heet, een purperverkoopster uit de stad Thiatira, met diep ontzag voor God, heeft geluisterd. En zo heeft de Heer het hart geopend om aandacht te schenken aan de zaken die Paulus bespreekt.
15. En als zij gedoopt is, en ook haar huisgezin, heeft zij ons bij zich geroepen, sprekend: 'Als u van oordeel bent dat ik voor de Heer betrouwbaar ben, kom dan mijn huis binnen, en verblijf daar.' En zij heeft bij ons aangedrongen.
16. En terwijl wij naar de gebedsplaats gaan is het gebeurd dat een bepaald dienstmeisje, in het bezit van een waarzeggende geest, ons tegemoet is gekomen, zij heeft voor haar meesters veel opgebracht met waarzeggerij.
17. Zij is ons en Paulus gevolgd, dit luid roepend: 'Deze mannen zijn slaven van de hoogste God, die ons een weg naar redding bekendmaken!'
18. En dat heeft ze vele dagen gedaan. Maar deze Paulus is er gestrest van geraakt, en heeft zich tot de geest richtend gezegd: 'Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus om uit haar te vertrekken.' En dat is op datzelfde moment gebeurd.
19. En als haar meesters gezien hebben dat hun hoop op winst uit haar is verdwenen, hebben zij Paulus en Silas gegrepen en naar de markt voor de bestuurders gesleept.
20. En hen voor de magistraten gebracht hebbend, hebben zij gezegd: 'Deze mannen brengen onze stad in vreselijke problemen, het zijn Joden,
21. en zij verkondigen gewoonten die te onwettig voor ons zijn om te aanvaarden, laat staan te doen, wij zijn Romeinen!'
22. En de menigte heeft zich bij hen opgedrongen en de magistraten hebben hen de kleren afgescheurd en het bevel tot geselen gegeven.
23. En na hen vele zweepslagen gegeven te hebben, hebben zij hen in de gevangenis gegooid, de gevangenisbewaarder op het hard drukkend om hen zeer goed te bewaken.
24. Diegene, het bevel ontvangen hebbend, heeft hen in de binnenste kerker geworpen, en hun voeten in het blok geslagen.
25. En rond middernacht zijn Paulus en Silas aan het bidden en hebben ze lofzangen voor God gezongen, de gevangenen hebben naar hen geluisterd.
26. Toen is er plotseling een aardbeving ontstaan die het fundament van de gevangenis heeft ontzet. Dus zijn alle deuren tegelijk geopend en zijn de boeien vrijgevalen.
27. En de gevangenisbewaarder is wakker geworden, en hij heeft, met het zien van de geopende gevangenisdeuren, zijn zwaard getrokken, klaar om zichzelf te vermoorden, ervanuit gaande dat de gevangenen gevlucht waren.
28. Maar deze Paulus heeft met luide stem geroepen, sprekend: 'Ik zou uzelf geen kwaad aandoen, want wij zijn allemaal hier.'
29. En hij heeft licht gevraagd, is naar binnen gerend, en van beving bevangen is hij voor Paulus en Silas neergevallen.
30. Hij heeft hen naar buiten geleid en gezegd: 'Heren, wat moet ik doen om gered te worden?'
31. En zij hebben gezegd: 'Geloof in de Heer Jezus Christus en u zult gered worden, u en uw huisgezin.'
32. En zij hebben het woord van de Heer met hem en iedereen uit zijn huishouden besproken.
33. En op datzelfde uur van de nacht hebben zij binnen hun striemen afgewassen, en hij is met iedereen die bij hem hoort direct gedoopt.
34. Hij heeft ze ook mee naar huis genomen, heeft hen een gedekte tafel voorgezet en is blij geweest, samen met heel zijn huishouding, omdat zij in God gingen geloven.

35. Als het dag geworden is, hebben de magistraten hun stafleden gestuurd, sprekend: 'Deze mannen zouden losgelaten moeten worden.'
36. En de gevangenisbewaarder heeft deze woorden, in het belang van de magistraten, aan Paulus overgebracht: 'U zou vrijgelaten moeten worden. Nu u hieruit gekomen bent, trek dan verder in vrede.'
37. Maar deze Paulus heeft tegen hem gezegd: 'Ons in het openbaar geselen, mannen die niet berecht zijn geweest, die Romeinen zijn, in de gevangenis geworpen hebbend, sturen zij ons nu ongemerkt weg? Mooi niet, maar laat ze zelf komen om ons naar buiten te begeleiden.'
38. En de stafleden hebben dit aan de magistraten overgebracht, deze boodschap. En zij zijn bang geworden, vernemend dat het Romeinen zijn,
39. en zelf gekomen zijnde hebben zij hen gesmeekt, en uitgeleide gedaan en gevraagd om de stad te verlaten.
40. En als zij uit de gevangenis vertrokken zijn, zijn zij naar Lydia gegaan. En na de broers daar gezien en aangemoedigd te hebben zijn zij verder getrokken.

Handelingen 17

1. Op doorreis langs Amphipolis en Appolonia, zijn zij in Thessaloniki aangekomen, waar een Joodse synagoge geweest is.
2. En Paulus is, zoals hij dat gewend was, bij hen naar binnen gegaan, en heeft drie sabbaten lang overleg gevoerd met hen over de Schriften,
3. inzicht verschaffend en overdragend, omdat de Christus heeft moeten lijden en opstaan uit de dood: 'En dat dit Die Christus is, Jezus, Die ik u bekendmaak.'
4. En sommige van hen zijn overtuigd geraakt, en hebben zich bij Paulus en Silas aangesloten, en deels ook een grote menigte Grieken met diep ontzag, ook de voorname vrouwen, niet weinig daarvan.
5. Maar de Joden die niet overtuigd zijn, zijn jaloers geworden, en ze hebben een aantal slechte marktkoopmannen erbij gehaald, en een opstootje veroorzaakt, zo is de stad in rep en roer geraakt. En aan de kop van de menigte lopend zijn zij op het huis van Jason afgegaan met als doel om hen mee te nemen.
6. Omdat ze hen niet aangetroffen hebben, hebben zij Jason en enkele broers voor de stadsbestuurders gesleept, roepend: 'Want die zetten de hele bewoonde wereld op zijn kop, zij die hier aangekomen zijn,
7. en Jason heeft ze opgenomen! En ze handelen allemaal in strijd met de voorschriften van Caesar, verkondigend dat er een andere koning is, Jezus.'
8. En het horen hiervan heeft de menigte en het stadsbestuur onrustig gemaakt.
9. En een borgstelling van Jason en de anderen ontvangende hebbend, hebben zij hen laten gaan.
10. Maar de broers hebben zowel Paulus als Silas onmiddellijk die nacht naar Berea gestuurd. Bij aankomst daar zijn zij naar de Joodse synagoge gegaan.
11. En die hebben meer respect getoond dan degenen uit Thessaloniki, zij hebben het woord heel bereidwillig aangenomen, de schriften dagelijks bestuderend, of alles klopt.
12. Daarom zijn velen van hen gaan geloven, niet weinig ook van de vooraanstaande Griekse vrouwen en mannen.
13. Maar als de Joden uit Thessaloniki gehoord hebben dat Paulus het woord van God ook in Berea bekend heeft gemaakt, zijn ze ook daar gekomen om de menigte op te stoken.
14. En gelijk hebben de broers Paulus in de richting van de zee gestuurd, maar zowel Silas als Timothëus zijn daar achtergebleven.
15. En wie bij Paulus horen, hebben hem tot aan Athene gebracht. En met de opdracht aan Silas en Timotheüs om zo snel mogelijk naar hem toe te komen, zijn zij weer vertrokken.
16. Als Paulus in dit Athene op hen wacht, is zijn geest er geprikkeld geraakt, aandachtig bekijkend hoe vol de stad met afgoden is.
17. Dus heeft hij dat met de Joden en de aanbidders in de synagoge overdacht, net als elke dag op de markt met hen die zich daar ophouden.
18. En sommige filosofen uit de volgelingen van Epicurus en de Stoïcijnen hebben de dingen van hem bij zichzelf overlegd. Maar anderen hebben gezegd: 'Wat bedoelt deze praatjesmaker nou te zeggen?' Weer anderen: 'Hij lijkt een verkondiger van vreemde demonen te zijn.' Want hij heeft hen deze Jezus en de opstanding bekendgemaakt.
19. Toen hebben ze hem niet alleen beetgepakt, maar ook naar de Acropolis meegenomen, sprekend: 'Dan zijn we in staat om te weten wat nieuw is aan het onderwijs wat door u wordt verkondigd.
20. Want u doet ons een aantal vreemde zaken horen. Wij willen graag weten wat dat te betekenen heeft.'
21. (Bovendien nemen alle Atheners en de vreemdelingen die er zich ophouden voor niets anders tijd dan om iets te zeggen of iets nieuws te horen.)
22. Zo heeft Paulus midden op de Acropolis gestaan en heeft gezegd: 'Mannen van Athene, ik zie in alles dat u diep ontzag voor goden heeft,
23. want in het voorbijgaan heb ik naar uw voorwerpen van verering gekeken en een altaar gevonden met het opschrift: 'De onbekende God.' Dus Wie u zonder het te weten eert, Diegene verkondig ik u.
24. Die God Die de kosmos gemaakt heeft, met alles daarbinnen, dat is de Heer van hemel en aarde, niet wonend in handgemaakte tempels,
25. laat staan om, vanuit behoefte naar iets, met menselijke hulp gediend te worden. Hij geeft leven en adem aan iedereen,
26. en heeft uit één bloedgroep de hele menselijke samenleving gemaakt, om te leven op het gehele aardoppervlak. Hij heeft vooraf vastgestelde tijden begrensd, en hun woongebied begrensd,
27. met als doel om de Heer te zoeken, of zij Hem op de tast zouden mogen vinden, terwijl Hij niet ver van ieder van ons is.
28. Want in Hem leven wij en bewegen wij ons en zijn wij. Zoals terecht sommige van uw dichters zeiden: 'Want ook wij zijn van Zijn afkomst.'
29. Omdat wij dus van deze God afkomstig zijn, zijn wij niet verplicht om goud, of zilver, of steen, of enige vervaardigde afbeelding van mensen waar de godheid op lijkt te gebruiken.

30. Tijden van onwetendheid hebben Die God dus over het hoofd gezien, welke nu overal aan alle mensen verkondigd wordt, om hen op andere gedachten te brengen.
31. Want Hij heeft een dag bepaald waarop Hij de hele bewoonde wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij aangewezen heeft, met het bewijs aan iedereen te leveren door Hem uit de doden te doen opstaan.'
32. En de opstanding van de doden te horen heeft sommigen doen spotten. Anderen hebben gezegd: 'Wij willen hierover nog meer van u horen.'
33. En zo is Paulus bij hen weggegaan.
34. Maar sommige mannen hebben zich bij hem gevoegd en zijn gaan geloven, onder hen zijn Dionysius (lid) van de Acropolis en een vrouw die Damaris heet, en ook anderen met hen.

Handelingen 18

1. En na deze zaken is Paulus uit Athene vertrokken en in Korinthe aangekomen.
2. En als hij een bepaalde Jood die Aquilla heet ontmoet heeft, geboren in Pontus en net met zijn vrouw Priscilla uit Italië overgekomen, (want Claudius had bevolen dat alle Joden uit Rome gezet moesten worden), heeft hij hen bezocht.
3. En omdat ze hetzelfde vak uitoefenen, heeft hij met hen gewoond en samengewerkt. Want het zijn tentenmakers van beroep geweest.
4. Elke Sabbat is hij in de synagoge in dialoog gegaan, zowel de Joden als de Grieken overtuigend.
5. En toen ook Silas en Timotheüs uit Macedonië zijn overgekomen, heeft de Geest deze Paulus gedrongen om stellig tegen de Joden te getuigen dat Jezus de Christus is.
6. Maar zodra zij zich hiertegen verzet en lasterend gesproken hebben, heeft hij zijn kleding afgeslagen en tegen hen gezegd: 'Het bloed van u komt over uw eigen hoofd, ik ben daarvan verschoond, nu zal ik naar de samenlevingen gaan.'
7. En vandaar vertrekkend is hij naar het huis van iemand die Justus heet gegaan, iemand met diep ontzag voor God, wiens huis naast de synagoge geweest is.
8. Ook Crispus, de leider van de synagoge, heeft met heel zijn huishouden in de Heer geloofd. Er zijn ook veel van de Korintiërs tot geloof gekomen en gedoopt.
9. Daarbij heeft de Heer in een nachtvisioen tegen Paulus gezegd: 'Wees niet bang, maar spreek en zwijg niet.'
10. Want ik ben met u, en niemand zal u te pakken nemen om u te mishandelen. Want er is veel volk van mij in deze stad.'
11. En hij heeft daar een jaar en zes maanden gezeten, het woord van God onderwijzend.
12. Als Gallio de provinciebestuurder in Achaje is geworden, zijn de Joden eensgezind tegen Paulus opgestaan en hebben ze hem voor de rechterstoel gebracht,
13. sprekend: 'Deze man spoort de mensen aan om God in tegenstrijd met de wet te aanbidden.'
14. En als Paulus op het punt staat om zijn mond open te doen heeft Gallio tegen de Joden gezegd: 'Als er nou werkelijk iets verkeerd of crimineels gebeurd zou zijn, O Joden, dan zou ik een reden hebben om u aan te horen.'
15. Maar als u een vraag heeft over woorden en namen en volgens uw wet, dan moet u dat zelf uitzoeken. Ik wil geen rechter over dit soort zaken zijn.'
16. En hij heeft hen bij de rechterstoel weggejaagd.
17. Maar alle Grieken hebben Sostenes, de leider van de synagoge gegrepen en hem voor de rechterstoel in elkaar geslagen, en het heeft Gallio allemaal niets uitgemaakt.
18. En nadat deze Paulus nog veel meer dagen is gebleven, heeft hij afscheid genomen van de broers, is hij richting Syrië gevaren, heeft Priscilla en Aquilla meegenomen en heeft zijn hoofd in Kenchreën kaal laten scheren.
19. Toen is hij in Efeze aangekomen bij wie hij daar achtergelaten heeft. Bovendien is hij de synagoge binnengegaan en heeft met de Joden van gedachten gewisseld.
20. En als zij hem gevraagd hebben om langer bij hen te blijven, heeft hij daar nee tegen gezegd.
21. Maar hij is vertrokken met de boodschap: 'Het is nodig dat ik in ieder geval het komende feest in Jeruzalem vier, maar als God het wil zal ik weer naar u toe komen.' En nadat hij uit Efeze is weggegaan,
22. en in Caesarea is aangekomen, is hij (de berg) opgeklommen, heeft de kerk begroet en is weer naar Antiochië afgedaald.
23. Na daar wat tijd doorgebracht te hebben is hij weer vertrokken, (terug) reizend door het Galatische en Phrygische landschap en alle leerlingen daar sterkend.
24. Ook is er een bepaalde Jood die Apollos heet, geboren in Alexandrië, een geleerd man, naar Efeze gekomen, met bekwaamheid wat de Schriften betreft.
25. Deze man heeft mondeling onderwijs over de wegen van de Heer gehad, en vurig van geest heeft hij nauwkeurig over de Heer onderwezen, alleen bekend zijnde met de doop van Johannes.
26. En hij is vrijmoedig in de Synagoge begonnen met spreken. Daarop hebben Aquilla en Priscilla hem meegenomen en hem de weg van de Heer nauwgezetter uitgelegd.
27. En als hij naar Achaje wil reizen, hebben de broers hem aangespoord met een brief aan de leerlingen daar om hem te verwelkomen. Hij is daar aangekomen en heeft, vanuit genade, degenen die tot geloof gekomen waren erg geholpen.
28. Want in het openbaar heeft hij de Joden met kracht volkomen weerlegd, via de Schriften bewijzend dat Jezus de Christus is.

Handelingen 19

1. En in de tijd dat Apollos in Korinthe is geweest, is het gebeurd dat Paulus door het hoger gelegen deel is getrokken en in Efeze is aangekomen, en na enige leerlingen ontmoet te hebben,
2. heeft hij tegen hen gezegd: 'Heeft u de Heilige Geest ontvangen toen u bent gaan geloven?' Maar zij hebben tegen hem gezegd. Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is.'

3. Dus heeft hij tegen hen gezegd: 'In wie bent u dan ondergedoopt?' En zij hebben gezegd: 'In de doop van Johannes.'
4. Maar Paulus heeft gezegd: 'Johannes heeft het volk inderdaad met een doop van berouw gedoopt, sprekend dat zij in Wie na hem komt zouden moeten geloven, dat betekent, in de Christus Jezus.'
5. En dit gehoord hebbend, zijn zij in de Naam van de Heer Jezus gedoopt,
6. en met dat Paulus zelf hen de handen opgelegd heeft, is de Geest, de Heilige over hen gekomen, en zij hebben vreemde talen gesproken en geprofeteerd.
7. En het zijn bij elkaar ongeveer twaalf mannen geweest.
8. En hij is de synagoge binnengegaan en heeft drie maanden lang van gedachten gewisseld, vol overtuiging over het koninkrijk van God.
9. Maar als sommigen zich verhard hebben en ongehoorzaam geworden zijn, tegenover de menigte kwaadsprekend over 'de Weg', is hij met het afzonderen van de leerlingen bij hen weggegaan, (en is vervolgens) iedere dag diepgaand in gesprek in de school van een zekere Tyrannus.
10. En dat is twee jaar lang zo gegaan, waardoor iedereen die het gebied van Asia bewoont het woord van de Heer Jezus gehoord heeft, zowel de Joden als de Grieken.
11. En deze God heeft buitengewone wonderen via de handen van Paulus gedaan,
12. zodat zij zelfs door hem gebruikte zakdoeken en onderbroeken brengen naar wie ziek zijn, en zij zijn van die ziekten verlost en de boze geesten zijn uit hen weggetrokken.
13. Ook sommige van de rondreizende Joodse exorcisten hebben tegenover degenen die boze geesten hebben de Naam van Jezus gebruikt, sprekend: 'Wij drijven u uit (door) de Jezus die Paulus verkondigd.'
14. En er zijn zonen van een gedachtenlezer geweest, een Joodse hogepriester, zeven die dit gedaan hebben.
15. En de boze geest heeft dit geantwoord: 'Die Jezus ken ik, ik ben ook bekend met deze Paulus, maar wie bent u?'
16. En de mens in wie deze boze geest geweest is, heeft hen besprongen, en hen overmeesterend, heeft hij hen in zijn macht gekregen, zodat zij naakt en verwond uit dat huis zijn ontsnapt.
17. En dit is bij alle Joden en ook de Grieken bekend geworden, degenen die in Efeze wonen. En vrees heeft hen allemaal overmeesterd, en de Naam van de Heer Jezus is groot gemaakt.
18. Velen van hen die geloofden, zijn gekomen en hebben hun daden erkend en beleden.
19. Ook velen die zich beziggehouden hebben met tovenarijen hebben de boekrollen verzameld en ze ten overstaan van iedereen verbrand, en zij hebben de prijs daarvan berekend, vijftigduizend zilverstukken.
20. Zo is het woord van de Heer in kracht en sterkte toegenomen.
21. En als dit alles voltooid is, heeft Paulus in de geest de bedoeling gehad om, op weg naar Jeruzalem, via Macedonië en Achaje te trekken, sprekend: 'Nadat dat is gebeurd, is het ook nodig dat ik Rome gezien heb.'
22. En na twee van zijn dienaren Timotheüs en Erastus naar Macedonië vooruitgestuurd te hebben, is hij nog enige tijd in Asia achtergebleven.
23. Daarna is er een tijd begonnen dat er geen kleine beroering over 'de Weg' is ontstaan.
24. Want een zilversmid die Demetrius heet, die zilveren tempels van Artemis namaakt, heeft met dat ambacht geen kleine winst gemaakt.
25. Die heeft zijn vakgenoten verzameld en gezegd: 'Mannen, u weet dat onze welvaart afhankelijk is van deze winstgevende business.
26. En u ziet en hoort dat deze Paulus niet alleen in Efeze maar in heel Asia een grote menigte heeft overtuigd en heeft weggeleid, sprekend dat wat door mensenhanden gemaakt is geen goden zijn.
27. Dus is het niet alleen een gevaar voor ons dat dit 'aandeel' niets meer waard is, maar ook de tempel van de grote Artemis heeft haar waarde verloren, want ook haar grootsheid staat op het punt om ten onder te gaan, wie door heel Asia en de bewoonde wereld aanbeden wordt!'
28. En dit gehoord hebbend zijn zij woedend geworden en hebben geroepen: 'Groot is de Artemis van Efeze!'
29. Toen is de hele stad in rep en roer geraakt, en zijn zij eensgezind naar het theater gerend, Gajus en Aristarchus uit Macedonië die reisgenoten van Paulus zijn stevig vasthoudend.
30. En ook Paulus heeft de menigte in willen gaan, maar de leerlingen hebben dat tegengehouden.
31. Sommige van de leiders uit Asia, die vrienden van hem zijn, hebben hem ook nadrukkelijk de boodschap overgebracht om niet naar het theater te gaan.
32. De één heeft dit geroepen en de ander dat geroepen, want de vergadering was een chaos en de meerderheid wist niet waarom hij samengekomen was.
33. Maar zij hebben Alexander vanuit de menigte naar voren gesleurd, de Joden hebben hem naar voren geschoven. En deze Alexander heeft met zijn hand gebaard om voor zichzelf bij het volk te pleiten.
34. Maar geweten hebbend dat hij een Jood is, heeft er twee uur lang eenstemmig geklonken: 'Groot is de Artemis van Efeze!'
35. En de gemeentesecretaris heeft de menigte tot stilte gebracht, sprekend: 'Mannen van Efeze, er is toch geen mens die niet weet dat Efeze de tempelbewaarder is van de grote godin Artemis? Ook wel de 'Uit de hemel gevallene' genoemd.
36. Omdat dat dus zo is, is het voor u nodig om u stil te houden en niets overhaast te doen.
37. Want u heeft deze mannen meegenomen, zonder tempelrover te zijn of uw godin te belasteren.
38. En als Demetrius en zijn vakgenoten werkelijk een zaak tegen iemand in te brengen hebben, dan is daar de rechtbank voor, en zijn er de hoogste (rechters), klaag elkaar daar aan.
39. Maar als iemand iets anders beoogt, dan zal dat in de gemeenteraad worden besloten.
40. Want ook wij lopen vandaag het gevaar om van opruiing beschuldigd te worden, terwijl er geen aanleiding die wij voor deze grote oploop kunnen aanwijzen is geweest.'

41. En met dit gezegd te hebben, heeft hij de vergadering ontbonden.

Handelingen 20

1. En nadat het oproer bedaald is, heeft Paulus de leerlingen bij elkaar geroepen en is, na ze dag gezegd te hebben, naar Macedonië vertrokken.
2. Als hij daardoorheen is getrokken en hen met veel woorden heeft aangespoord, is hij in Griekenland aangekomen.
3. Als hij daar drie maanden gewerkt heeft, en er vanuit de Joden een complot tegen hem is beraamd, is hij van plan om naar Syrië te varen, en zo is het gebeurd dat hij naar Macedonië is teruggekeerd.
4. En al vanaf Asia heeft Sopater afkomstig uit Berea hem vergezeld. Aristarchus en Secundus uit Thessaloniki, met Gajus uit Derbe, en Timotheüs uit Asia en daarbij nog Tychikus en Trofimus.
5. Zij zijn vooruitgegaan en hebben ons in Troas opgewacht.
6. Na de dagen van de ongezuurde broden zijn wij naar Filippi gezeild en na vijf dagen bij hen in Troas aangekomen, we zijn er zeven dagen gebleven.
7. Op één van de sabbaten, als de leerlingen bij elkaar zijn gekomen om het brood te breken, heeft Paulus met hen besproken om de volgende morgen af te reizen, en het gesprek heeft tot middernacht geduurd.
8. En er hebben veel lampen in de bovenkamer waar zij bij elkaar gekomen zijn gestaan.
9. En een bepaalde jonge man die Eutuchus heet, heeft rustig in het raamkozijn gezeten, is door de slaap overvallen, van de derde verdieping naar beneden gevallen en is dood opgeraapt.
10. Maar deze Paulus is naar beneden gegaan, is op hem gaan liggen en heeft hem omarmend gezegd: 'Wees niet bang, want zijn ziel is in hem.'
11. En ze zijn naar boven gegaan en hebben het brood gebroken en gegeten, het samenzijn heeft nog lang tot het ochtendgloren geduurd, zo is hij vertrokken.
12. En zij hebben de jongen levend meegenomen, en zijn niet weinig bemoedigd.
13. Toen zijn wij per schip vooruitgegaan, zeilend naar Assos, van plan om Paulus op te pikken, want dat kon zo geregeld worden omdat hij graag te voet wil gaan.
14. En toen hij zich in Assos bij ons gevoegd heeft, hebben wij hem meegenomen naar Mitylene.
15. We zijn daarvandaan doorgereisd en zijn de volgende dag voor Chios verankert. De dag daarna zijn we naar Samos overgestoken. En na in Trogillion verbleven te hebben, zijn we de dag daarop in Miletus aangekomen.
16. Want Paulus heeft ervoor gekozen om langs Efeze te varen, omdat het anders zou gebeuren dat hij tijd in Asia zou verliezen. Want hij heeft haast gehad om, voor zover dat mogelijk is, op het Pinksterfeest in Jeruzalem te verschijnen.
17. Dus heeft hij in Miletus een bericht naar Efeze gestuurd om de oudsten van de kerk op te halen.
18. En als zij bij hem gekomen zijn heeft hij tegen hen gezegd: 'Luister goed, vanaf de eerste dag dat ik voet heb gezet in dit Asia, hoe heb ik heel die tijd deel van u uitgemaakt?
19. De Heer in alle nederigheid dienend, met de vele tranen en beproevingen die mij door de Joden zijn overkomen.
20. Zo heb ik niets van wat met elkaar samenhangt achtergehouden, niets wat u niet verteld of openlijk geleerd is, en wel huis aan huis.
21. Grondig getuigend aan zowel Joden als Grieken om tegenover God op andere gedachten te komen, met geloof gericht op deze Heer van ons, Jezus Christus.
22. En kijk nu, ik werd er geestelijk toe gebonden om naar Jeruzalem toe te gaan, wat mij daar te wachten staat wist ik niet,
23. toch getuigt de Geest, de Heilige, van stad tot stad dat mij ketens en verdrukking te wachten staan.
24. Maar ik doe niets met dit woord, laat staan dat ik mijn leven kostbaar voor mijzelf acht, als ik mijn loopbaan maar met vreugde afrond, met de bediening die ik van de Heer Jezus ontvangen heb, om een afgerond getuigenis van de genade van God af te leggen.
25. En kijk nu, ik weet dat ik al uw gezichten niet meer zal zien, bij wie ik heb rondgewandeld om het koninkrijk van God te verkondigen.
26. Daarom verklaar ik u vandaag dat ik van ieders bloed verschoond ben.
27. Want ik heb niets achtergehouden, niets van het plan van God dat u allemaal bekend is gemaakt.
28. Let daarom op uzelf en heel de kudde, waarbinnen de Geest, de Heilige u als toezichhouders heeft geplaatst, om de kerk van God te hoeden, die Hij zelf met Zijn eigen bloed gekocht heeft.
29. Want dit weet ik, dat er na mijn vertrek hongerige wolven naar u toe zullen komen, de kudde niet sparend,
30. en te midden van uzelf zullen mannen opstaan die kromme zaken zullen spreken, om de leerlingen weg te trekken, achter zichzelf aan.
31. Waak daarom, u herinnerend dat ik drie jaar lang, dag en nacht, ieder van u onder tranen ben blijven aansporen.
32. En nu draag ik u aan God en aan het woord van Zijn genade op, broers, het woord dat in staat is om u op te bouwen en u een erfdeel onder iedereen die geheiligd werd te geven.
33. Van niemand heb ik zilver of goud of kleren verlangd.
34. En u weet zelf dat ik eigenhandig in de behoeften van mijzelf en hen die bij mij zijn heb voorzien.
35. Ik heb u alles als voorbeeld getoond, omdat het door zo te werken nodig is om juist de zwakken te helpen, en het woord van de Heer Jezus in herinnering te houden, dat Hij heeft gezegd: 'Het maakt gelukkiger om te geven dan te ontvangen.'
36. Met dit gezegd te hebben, is hij op de knieën gegaan en heeft hij met hen allen gebeden.
37. Daarop is iedereen begonnen met hevig te huilen, en ze zijn hem om de hals gevallen en hebben hem gekust.
38. Het meest bedroefd over dit woord dat hij gesproken had, dat zij niet moeten verwachten om zijn gezicht nog te zien, en zij hebben hem naar het schip begeleid.

Handelingen 21

1. En zo is het gebeurd dat wij ons van hen losgerukt hebben en uitgezeild zijn, we zijn in één keer naar Kos doorgevaaren, en gevolgd door Rodos naar Patara gegaan.
3. Met Cyprus in zicht hebben wij dat links laten liggen en zijn naar Syrië door gezeild waar wij in Tyrus zijn aangekomen. Want daar heeft het schip de lading gelost.
4. En na de leerlingen gevonden te hebben, zijn wij daar zeven dagen gebleven, zij hebben, via de Geest, aan Paulus gezegd om niet naar Jeruzalem op te trekken.
5. Maar omdat er geen dagen meer over zijn geweest, zijn wij verder gereisd en hebben zij ons met alle vrouwen en kinderen tot buiten de stad begeleid. En op het strand neerknielend hebben wij gebeden.
6. En na ieder een afscheidsgroet gegeven te hebben, zijn wij het schip opgegaan, en zijn zij weer naar huis gegaan.
7. Hierna hebben wij de reis van Tyrus naar Ptolomeüs voltooid, en als we de broers begroet hebben, zijn wij één dag bij hen gebleven.
8. En de volgende morgen zijn wie bij Paulus horen naar Caesarea gegaan. Maar wij zijn naar het huis van de evangelist Filippus gegaan, hij is één van de zeven, en we zijn bij hem gebleven.
9. Bovendien heeft hij vier maagdelijke profeterende dochters gehad. En terwijl wij daar meerdere dagen verblijven, is er een bepaalde profeet uit Judea afgedaald die Achabus heet.
11. En als hij bij ons is aangekomen, heeft hij de riem van Paulus genomen, en heeft zichzelf aan handen en voeten bindend gezegd: 'Dit zegt de Geest, de Heilige: 'De man van wie deze gordel is, die zullen de Joden in Jeruzalem vastbinden en in handen van de samenlevingen uitleveren.'"
12. En deze dingen gehoord hebbend, heeft ons en de bewoners doen smeken dat hij niet naar Jeruzalem gaat.
13. Maar deze Paulus heeft geantwoord: 'Wat doet u nou toch met dat huilen en verscheuren van mijn hart? Want ik ben niet alleen klaar om geboeid te worden in Jeruzalem, maar ook om er te sterven, want ik heb de Naam van de Heer Jezus.'
14. En als hij zich niet laat overtuigen, zijn wij stil geworden, sprekend: 'Laat gebeuren wat de Heer wil.'
15. Dus hebben wij na deze dagen onze spullen gepakt en zijn naar Jeruzalem opgetrokken.
16. Ook de leerlingen uit Caesarea zijn met ons meegegaan, ons begeleitend naar waar we kunnen logeren, bij Mnason uit Cyprus, vanaf het begin al een leerling.
17. En als wij in Jeruzalem aangekomen zijn, hebben de broers ons blij ontvangen.
18. Paulus is de volgende dag met ons naar Jakobus gegaan, en ook alle oudsten zijn gekomen.
19. En als hij hen begroet heeft, heeft hij opeenvolgend vertelt wat deze God via zijn dienst met de samenlevingen gedaan heeft.
20. En dit horend, hebben zij de Heer geprezen, tegen hem sprekend: 'U ziet, broer, hoe vele tienduizenden Joden zijn gaan geloven, en ze zijn allemaal vol ijver bezig met de toebedeelde wet.
21. Bovendien is er informatie over u doorgegeven, dat u aan alle Joden in de samenlevingen onderwijst om Mozes af te vallen, lerend om hun kinderen niet te besnijden, of te wandelen zoals dat gebruikelijk is.
22. Wat nu dan? In ieder geval is het nodig dat de menigte samenkomt, want dan zullen zij horen dat u gekomen bent.
23. Doe dan dat wat wij u zeggen. Er zijn vier mannen onder ons die onder een gelofte staan.
24. Neem ze mee en heilig u met hen, en draag hun kosten, dan kunnen zij hun hoofd scheren, en dan komt iedereen te weten dat alles wat zij over u gezegd hebben niets voorstelt, maar dat u ook lettend op de wet wandelt.
25. Maar wat de samenlevingen die zijn gaan geloven betreft hebben wij een bericht geschreven, oordelend dat zij dit soort zaken niet nakomen. Behalve dan het letten op afgodenoffers, het bloedvergieten, op dat wat verstikt is en de onzuivere seks.'
26. Toen heeft Paulus de mannen meegenomen, en na zich de volgende dag met hen gereinigd te hebben, is hij de tempel binnengegaan, de voltooiing van zijn dagen van heiliging belijdend, totdat het offer voor ieder van hen is gebracht.
27. Maar als de zeven dagen bijna om zijn, hebben de Joden uit Asia die hem in de tempel gezien hebben de hele menigte opgejut, en hem vastgegrepen,
28. roepend: 'Israëlitische mannen, help! Dit is de man die iedereen en overal tegenover dit volk en deze wet en deze plaats onderwijst! En daarbij heeft hij ook Grieken in de tempel gebracht, en deze heilige plaats verontreinigd!'
29. Want daarvoor hebben zij Trofimus uit Efeze bij hem in de stad gezien, daarvan hebben zij gedacht dat deze Paulus hem in de tempel gebracht heeft.
30. Zo is de hele stad in rep en roer geraakt, en is er een oploop van het volk geweest. En na Paulus vastgegrepen te hebben, hebben zij hem de tempel uitgesleept en gelijk zijn de deuren gesloten.
31. En terwijl zij een manier gezocht hebben om hem te doden, is er een bericht bij de hoofdman over duizend soldaten aangekomen, dat er een oproer in Jeruzalem was.
32. Die heeft gelijk soldaten en hoofdmannen over honderd meegenomen en is ernaartoe naar beneden gerend. En wanneer zij de oversten met hun soldaten gezien hebben, zijn ze gestopt met het slaan van Paulus.
33. Toen die overste over duizend erbij is gekomen, heeft hij hem vastgepakt en opdracht gegeven om hem met twee boeien vast te zetten. Ook heeft hij gevraagd wie hij is en waar hij mee bezig is.
34. Maar iedereen in de menigte heeft wel iets geroepen, dus is hij dat niet te weten gekomen vanwege het tumult en heeft hij opdracht gegeven om hem naar de legervesting te brengen.
35. Maar terwijl hij de trappen omhoog begon te lopen, is het nodig geweest dat de soldaten hem dragen, vanwege de gewelddadigheid van de menigte.
36. Want de volksmenigte die gevolgd is roept: 'Weg met hem!'
37. En als Paulus op het punt staat om de legervesting binnen te gaan, zegt hij tegen de hoofdman over duizend: 'Staat u mij toe iets gezegd te hebben?' En die heeft gereageerd: 'Kent u Grieks?'

38. Bent u dan niet die Egyptenaar die de afgelopen dagen een oploop veroorzaakt heeft en vierduizend moordenaars de woestijn in heeft geleid?’
39. Maar Paulus heeft gezegd: ‘Ik ben echt een Joodse man, uit Tarsus in Cilicia, niet uit de minste stad. Ik vraag u, sta mij toe tot het volk te spreken.’
40. En hem dit toegestaan hebbend, heeft Paulus op de trap treden staande met de handen naar het volk gebaard. Het is heel stil geworden, sprekend in de Hebreeuwse taal zegt hij:

Handelingen 22

1. ‘Mannen, broers en vaders, luister naar mijn verdediging naar u toe.’
2. En horend dat hij hen in de Hebreeuwse taal toespreekt, zijn zij nog stiller geworden, en hij vervolgt:
3. ‘Ik ben echt een Joodse man, geboren in het Cilicische Tarsus, in deze stad aan de voeten van Gamaliël opgevoed, getraind in overeenstemming met de exacte door de voorvaders overgeërfde wet, vol ijver voor God zijnde, net zoals u dat vandaag bent.
4. Dit is wie ‘de Weg’ tot de dood toe vervolgd heeft, zowel mannen als vrouwen oppakkend en in de gevangenis werpend.
5. Zo is ook de hogepriester mijn getuige, en heel de Raad van oudsten, van wie ik ook brieven aan onze broers heb meegekregen, dat ik naar Damascus ben gereisd om ook degenen die daar zijn geboeid naar Jeruzalem terug te brengen, zodat zij daar gestraft zouden kunnen worden.
6. En het is begonnen terwijl ik op reis en bijna in Damascus ben, rond twaalf uur ’s middags, dat er plotseling uit de hemel een groot licht op mij heeft geschinen.
7. Toen ben ik op de grond gevallen en heb een stem tegen mij horen zeggen: ‘Saul, Saul, waarom vervolgt u mij?’
8. En ik heb geantwoord: ‘Wie bent U Heer?’ En Hij heeft mij gezegd: ‘Ik ben Jezus, die Nazarener die u vervolgt.’
9. Maar wie bij mij zijn, hebben het licht wel gezien en zijn geschrokken geweest, maar de stem die met mij spreekt hebben zij niet gehoord.
10. Ook heb ik gezegd: ‘Wat moet ik doen Heer?’ En de Heer heeft tegen mij gezegd: ‘Sta op, ga Damascus binnen. Daar zullen de zaken die voor u bepaald zijn om te doen besproken worden.’
11. En als gevolg van dat schitterende oordelende licht heb ik niet meer gezien, zo ben ik door wie bij mij zijn bij de hand genomen en in Damascus aangekomen.
12. En een zekere Ananias, volgens de wet een godvruchtig man, alle Joden die daar leven kunnen daarvan getuigen,
13. is naar mij toe gekomen en heeft naast mij staande gezegd: ‘Saulus broer, kijk omhoog!’ En op dat moment heb ik omhoog naar hem gekeken.
14. En hij heeft gezegd: ‘De God van onze voorvaders heeft u vooraf als instrument gemaakt om Zijn wil gekend te hebben, en de Rechtvaardige gezien te hebben, en de stem uit Zijn mond gehoord te hebben.
15. Want u zult aan alle mensen een getuige van Hem zijn, van wat u zag en gehoord heeft.
16. En nu, waar wacht u nog op? Sta op en laat u dopen en uw zonden onder aanroeping van de Naam van de Heer afwassen.’
17. En toen ik terug naar Jeruzalem ben gegaan, is het mij overkomen, terwijl ik in de Tempel aan het bidden ben, dat ik in extase ben geraakt.
18. En ik heb Hem gezien en Hij heeft tegen mij gezegd: ‘Haast u en ga snel Jeruzalem uit, want zij zullen uw getuigenis over mij niet accepteren.’
19. Dus heb ik gezegd: ‘Heer, zij weten toch wel dat ik het ben die in de gevangenis werpt en in de synagogen afranselt wie in u geloven?’
20. En toen het bloed van uw getuige Stefanus heeft gevloeid, heb ik daar zelf ook bij gestaan en ingestemd met zijn executie, ik heb op de kleren van zijn moordenaars gepast.’
21. En Hij heeft tegen mij gezegd: ‘Ga, want ik zal u naar de samenlevingen ver weg sturen.’
22. En tot op dit woord hebben zij hem aangehoord, daarna hebben zij hun stem verheven, sprekend: ‘Neem zo iemand weg van de aarde, want hij is het niet waard om te leven.’
23. En terwijl zij roepen en hun kleren scheuren en stof in de lucht gooien,
24. heeft de overste over duizend opdracht gegeven om hem de legervesting binnen te brengen, gezegd hebbend: ‘Onderzoek hem onder geseling!’ Zodat hij te weten zou komen om wat voor misdaad zij zo tegen hem tekeer zijn gegaan.
25. En terwijl zij hem aan riemen uitgerekt hebben, heeft Paulus tegen de hoofdman over honderd die daarbij gestaan heeft gezegd: ‘Is het u toegestaan om dit geselen met een niet veroordeelde Romeinse man te doen?’
26. En als de hoofdman over honderd dat gehoord heeft, heeft hij die boodschap aan zijn baas overgebracht en zegt: ‘Kijk uit wat u doet, want dit is een Romeinse man.’
27. En de hoofdman over duizend is naar hem toegekomen en heeft tegen hem gezegd: ‘Zeg mij of u een Romein bent.’ En hij heeft gezegd: ‘Zeker wel.’
28. Daarop heeft de hoofdman geantwoord: ‘Ik heb het burgerrecht voor een grote som gekregen.’ En Paulus heeft gezegd: ‘Maar ik ben zo geboren.’
29. Dus zijn ze er gelijk mee gestopt, degenen die hem ondervraagd hebben., en is de hoofdman bang geworden omdat hij begrepen heeft dat het een Romein is, en dat hij deze had vastgebonden.
30. De volgende dag hebben zij met zekerheid vast willen stellen waarvoor hij door de Joden beschuldigd wordt. Hij heeft hem uit zijn boeien losgemaakt en heeft het bevel gegeven om de hogepriesters en de oudstenraad te laten komen, en Paulus naar beneden gebracht hebbend, heeft hij hem te midden van hen geplaatst.

Handelingen 23

1. En Paulus heeft de raad scherp aangekeken en gezegd: ‘Mannen broers, tot op vandaag heb ik met een volledig oprecht goed geweten voor God geleefd.’

2. Maar de hogepriester Ananias heeft degenen die naast hem gestaan hebben geboden om hem op de bek te slaan.
3. Dus heeft deze Paulus tegen hem gezegd: 'Deze God staat op het punt om u te slaan, u witgekalkte muur! En ú neemt zitting om mij op grond van de wet te oordelen? Want in strijd met die wet geeft u opdracht om mij te slaan!'
4. En die erbij stonden, hebben gezegd: 'Wijst u Gods hogepriester terecht?'
5. En Paulus heeft gezegd: 'Ik wist niet dat dat de hogepriester is broers. Want er staat geschreven: 'Een leider van uw volk zult u niet lasterend aanspreken.'''
6. En deze Paulus, wetend dat het ene deel tot de Sadduceeën behoort en het andere tot de Farizeeën, heeft in de raad geroepen: 'Mannen broers, ik ben een Farizeeër en een zoon van een Farizeeër. Op grond van de opstanding van de doden sta ik terecht.'
7. En als hij dit heeft uitgesproken, zijn de Sadduceeën tegenover de Farizeeën komen te staan, en is de menigte verdeeld geraakt.
8. Want de Sadduceeën zeggen echt dat er geen opstanding van de doden is, geen engel, geen geest. Terwijl de Farizeeën beide wel belijden.
9. Daarop is er een groot tumult ontstaan en zeggen de Schriftgeleerden van de groep van belijdende Farizeeën: 'Wij vinden niets slechts in deze man, mogelijk heeft een geest of een engel met hem gesproken, wij kunnen ons toch niet tegen God verzetten?'
10. En als de hoofdman over duizend het tumult ziet toenemen heeft hij, uit voorzorg dat deze Paulus te midden van hen verscheurd zou worden, de soldaten naar beneden gestuurd om hem uit hun midden weg te halen en terug in de legerplaats te brengen.
11. En die nacht heeft de Heer bij hem gestaan en gezegd: 'Wees moedig Paulus, want zoals je met nadruk in Jeruzalem van mijn zaak getuigd hebt, zo moet je ook in Rome getuigen.'
12. En als het dag is geworden, hebben sommige van de Joden een complot gesloten, zichzelf vervloekend, uitsprekend om niet te eten of te drinken totdat zij deze Paulus kunnen vermoorden.
13. En het zijn er meer dan veertig geweest die dit complot sloten.
14. Zij hebben toenadering tot de hoofdpriesters en de oudsten gezocht, sprekend: 'Wij hebben onszelf een vloek opgelegd om niets te nuttigen totdat wij Paulus vermoord kunnen hebben.'
15. Daarom dus, informeert u de overste over duizend en de Raad van oudsten, zodat ze hem morgen (uit het fort) naar ons doen afdalen, alsof we de intentie hebben om nauwkeuriger te weten wat hij precies bedoelt. Dan staan wij klaar om, nog voordat hij aangekomen is, hem uit de weg te ruimen.'
16. Maar de zoon van de zus van Paulus heeft van de valstrik gehoord, die is gekomen en heeft dit, na het fort binnengegaan te zijn, aan Paulus verteld.
17. En deze Paulus heeft een van de hoofdmannen over honderd geroepen, sprekend: 'Breng deze jongen naar de hoofdman over duizend. Want hij heeft hem iets te melden.'
18. Dus heeft hij hem meegenomen en bij die hoofdman gebracht, en gezegd: 'Die gevangene Paulus heeft mij bij zich geroepen en gevraagd om deze jongen bij u te brengen, hij heeft u iets te zeggen.'
19. De hoofdman heeft hem bij de hand genomen en heeft in een onderonsje gevraagd: 'Waarom is het dat je mij iets bekend wil maken?'
20. En hij heeft gezegd: 'Omdat de Joden samen zijn overeengekomen dat u Paulus morgen naar beneden zou brengen, naar de Raad van oudsten, om hem nauwgezetter te ondervragen.'
21. Ik zou u door hen niet laten overhalen, want dan liggen er meer dan veertig van hun mannen in een hinderlaag voor hem. Zij hebben zichzelf vervloekt om niets te eten of te drinken totdat zij hem vermoord hebben, ze staan nu al klaar en wachten alleen nog maar op uw toezegging.'
22. En zo heeft de hoofdman de jongen weer laten gaan, hem op het hart drukkend: 'Vertel niemand dat je dat aan mij hebt gemeld.'
23. En twee hoofdmannen over honderd bij zich geroepen hebbend, heeft hij gezegd: 'Maak voor drie uur 's nachts tweehonderd soldaten klaar om naar Caesarea te trekken, met zeventig ruiters en tweehonderd boogschutters.'
24. Zet ook lastdieren klaar, en als ze Paulus daarop gezet hebben kunnen ze hem naar de stadhouder Felix brengen.'
25. En hij heeft een brief met deze inhoud geschreven:
26. 'Claudius Lysias begroet de voortreffelijkste stadhouder Felix.'
27. Wat deze man betreft, hij is door de Joden opgepakt, en bijna door hen gedood. Toen ik met de soldaten gekomen ben heb ik hem gered. Ook heb ik vernomen dat het een Romein is.
28. En erop gericht om te weten te komen met welke aanklacht zij hem beschuldigen, heb ik hem in hun Raad van oudsten geplaatst.
29. Ik heb bevonden dat hij wordt beschuldigd over vragen die hun wet betreffen, niets wat de dood verdient of boeien waardig is.
30. En als mij gemeld is dat er een aanslag van de Joden tegen deze man op het punt staat te gebeuren, heb ik hem direct naar u toe gestuurd, de aanklagers ook bekendgemaakt hebbend om hun zaak aan u voor te leggen, vaarwel.'
31. Deze soldaten hebben, overeenkomstig dat wat hen is opgedragen, deze Paulus dus opgehaald en door de nacht naar Antipatris gebracht.
32. En de volgende dag hebben zij de ruiters daar achtergelaten en zijn weer naar de legerplaats teruggekeerd.
33. Zij zijn Caesarea binnengegaan en hebben de brief aan de stadhouder overhandigd, ook Paulus aan hem voorgesteld hebbend.
34. En als die stadhouder het gelezen heeft, en gevraagd heeft uit welke provincie hij komt, en te weten gekomen is dat dat Cilicia is, heeft hij gezegd: 'Ik zal u verhoren als ook uw aanklagers zijn aangekomen.'
35. En hij heeft opdracht gegeven om hem in het hoofdkwartier van Herodes te bewaken.

Handelingen 24

1. En vijf dagen later is de hogepriester Ananias met de oudsten en een advocaat, ene Tertullus, afgedaald, ze hebben zich als de tegenpartij van Paulus bij de stadhouder gemeld.
2. En na hem geroepen te hebben, is Tertullus met de aanklacht begonnen, sprekend:
3. 'Niet alleen grote vrede wordt door u bewerkt, maar deze natie treft ook vele goede maatregelen door uw vooruitziende blik, alles en iedereen neemt dat graag van u aan, meest voortreffelijke Felix, met volledige dankbaarheid.
4. Maar om u niet te lang op te houden, verzoek ik u om kort naar ons te luisteren, zoals past bij uw mildheid.
5. Want wij hebben bevonden dat deze man pestziekte en opruiing veroorzaakt onder alle Joden in de hele bewoonde wereld, een vooraanstaand iemand uit de sekte van de Nazareners.
6. Deze heeft ook geprobeerd om de tempel te ontwijden, die wij ook opgepakt hebben en op grond van onze wet hebben willen berechten.
7. Maar Lysias, de overste over duizend, is daarop afgekomen en heeft hem met veel geweld uit onze handen meegenomen,
8. de aanklagers bekendgemaakt hebbend om naar u toe te komen. Als u hier zelf onderzoek naar gedaan heeft, dan zult u alles waarvan wij hem beschuldigen ontdekt hebben.'
9. En ook de Joden hebben ingestemd, zeggend dat het zo is gegaan.
10. En als de stadhouder hem gebaard heeft te spreken, heeft deze Paulus geantwoord: 'Al vele jaren bent u een rechter met inzicht in deze samenleving, met alle plezier verdedig ik mijzelf daar waar het om mijzelf gaat.
11. U moet weten dat het niet meer dan twaalf dagen geleden is dat ik naar Jeruzalem gegaan ben om te aanbidden.
12. En zij hebben mij met niemand in de tempel van gedachten wisselend aangetroffen, laat staan een menigte samenbrengend, niet in de synagogen en nergens in de stad.
13. Ze zijn ook niet in staat om ook maar iets te bewijzen van waar zij mij nu van beschuldigen.
14. Maar ik erken dit aan u, dat ik de God van de voorouders aanbid op grond van 'de Weg', die zij een sekte noemen, gelovend in alles wat in de wet en profeten is opgeschreven.
15. Hoop op God houdend, wat zijzelf ook verwachten, op de aanstaande opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen uit de doden.
16. En daarom oefen ik mijzelf om een smetteloos geweten tegenover mijn God en de mensen te hebben, te allen tijde.
17. Bovendien ben ik na vele jaren aangekomen om aalmoezen en offergaven aan mijn volk te geven.
18. Dat is de reden dat zij, een aantal Joden uit Asia, mij geheiligd in de tempel hebben aangetroffen, zonder menigte, zonder herrie.
19. Het past hen om zich voor u te presenteren en een beschuldiging in te brengen als zij iets tegen mij hebben.

20. Laat zij het anders zeggen, als zij iets onrechtmatig bij mij hebben aangetroffen, toen ik bij de Raad van oudsten heb gestaan.
21. Behalve dan dit ene ding dat ik in hun midden staand heb uitgeroepen: 'Want op grond van de opstanding van de doden word ik vandaag voor u berecht!'
22. En als Felix dit gehoord heeft, heeft hij de zitting verdaagd, om meer over 'de Weg' te weten te komen, sprekend: 'Als de hoofdman over duizend Lysias is gekomen, dan zal ik uw zaak preciezer onderzoeken.'
23. En de hoofdman over honderd heeft hierna opdracht gekregen om Paulus te bewaken, en wat rust te gunnen, en niemand van de zijnen te verbieden om hem een dienst te bewijzen, of naar hem toe te komen.
24. Een paar dagen later heeft Felix een openbare zitting gehouden, samen met zijn Joodse vrouw Drusilla, en heeft Paulus laten roepen en hem over het geloof in Christus verhoord.
25. En het met hem van gedachten wisselen over rechtvaardigheid en zelfbeheersing en het aanstaande oordeel, heeft Felix, die bang geworden is, doen antwoorden: 'Genoeg voor nu, ga! Maar als ik weer tijd heb om uit te wisselen zal ik u laten halen.'
26. Tegelijk heeft hij gehoopt dat deze Paulus hem geld zou geven, om hem zo vrij te kunnen laten. Daarom heeft hij hem vaak laten komen en met hem gesproken.
27. Maar als er twee jaar voorbij zijn, heeft Felix een opvolger gekregen, Porcius Festus. En om de Joden een gunst te bieden, heeft hij Paulus gevangen achtergelaten.

Handelingen 25

1. Dus is Festus, drie dagen nadat hij in de provincie gekomen is, vanuit Caesarea naar Jeruzalem opgetrokken.
2. En de hogepriester en belangrijke Joden hebben zich als de tegenpartij van Paulus bij hem gemeld.
3. En zij hebben met nadruk gevraagd om hen, ten nadele van hem, een gunst te bewijzen, om hem naar Jeruzalem te laten sturen, een hinderlaag leggend om hem onderweg te vermoorden.
4. Toch heeft deze Festus geantwoord: 'Paulus wordt in Caesarea bewaakt.' Zelf staat hij dan op het punt om daar snel naartoe te gaan.
5. 'Dus wie van u daartoe in staat is,' heeft hij gezegd, 'daal met mij af, als er iets ongepasts is met deze man, laten diegenen dan een aanklacht inbrengen.'
6. En na meer dan tien dagen bij hen gebleven te zijn, is hij naar Caesarea afgedaald. Die volgende morgen zitting nemend in de rechtszaal, heeft hij opdracht gegeven om Paulus te halen.
7. En als hij binnengekomen is, hebben de Joden die uit Jeruzalem zijn afgedaald om hem heen gestaan en vele zware beschuldigingen tegen Paulus ingebracht, die ze niet hebben kunnen bewijzen.
8. Hij heeft zichzelf verdedigd: 'Ik heb niet tegen de Joodse wet, of tegen de tempel, of ergens tegen Caesar gezondigd.'

9. Maar Festus heeft de Joden een gunst willen bewijzen, naar Paulus reagerend: 'Wilt u naar Jeruzalem optrekken, om daar over deze zaken voor mij terecht te staan?'
10. En deze Paulus heeft gezegd: 'Ik sta voor het gerecht van Caesar, waar moet in dan terecht worden? De Joden heb ik niets misdaan, zoals u maar al te goed weet.'
11. Want als ik werkelijk iets slechts doe dat de dood verdiend, en ik deed dat, dan weiger ik niet om gedood te worden. Maar als er helemaal niets klopt van waar zij mij van beschuldigen, dan kan niemand hen een gunst bewijzen ten koste van mij. Ik ga in beroep bij Caesar.'
12. Dus heeft deze Festus, na overleg gevoerd te hebben met de Raad van oudsten, gezegd: 'U bent in beroep gegaan bij Caesar, naar Caesar zult u gaan.'
13. Als er een paar dagen voorbijgegaan zijn, zijn koning Agrippa en Bernice in Caesarea aangekomen, om Festus welkom te heten.
14. En omdat zij daar meerdere dagen verbleven hebben, heeft deze Festus de zaken rondom Paulus aan de koning vertelt, sprekend: 'Er is een bepaalde man door Felix als gevangene achtergelaten,
15. toen ik in Jeruzalem geweest ben, hebben de hoofdpriesters en oudsten van de Joden zich bij mij gemeld over hem, zijn veroordeling verlangend.
16. Ik heb hen geantwoord dat het bij de Romeinen geen gewoonte is om iemand ter dood te veroordelen voordat diegene 'de aanklagers in de ogen kijkend' terecht heeft gestaan, en ruimte voor verdediging tegen de aanklacht gekregen heeft.
17. Dus zijn zij hier bij elkaar gekomen, zo snel mogelijk. En de volgende dag zitting houdend in de rechtszaal, heb ik die man laten roepen.
18. Tegen hem hebben de aanklagers geen beschuldiging die ik verwacht heb ingebracht,
19. maar zij hebben een aantal kwesties over hun eigen demonenverering gehad, en over een zekere Jezus die gestorven was, waarvan die Paulus beweerd heeft dat Hij leeft.
20. En omdat ik niet weet wat te doen met deze zaak en nader onderzoek wil doen, heb ik gezegd: 'Of wilt u naar Jeruzalem gaan en daar over deze zaken terechtstaan?'
21. Maar toen Paulus in beroep gegaan is om gevangen gehouden te worden totdat de eerbiedwaardige Augustus onderzoek gedaan heeft, heb ik opdracht gegeven om hem gevangen te houden totdat ik hem naar Caesar kan sturen.'
22. En Agrippa heeft tegen Festus gezegd: 'Ik heb die man zelf ook willen horen.' En hij zegt: 'Morgen zult u hem horen.'
23. De volgende morgen zijn deze Agrippa en Bernice met veel pracht en praal gekomen, en zijn het auditorium binnengegaan, beide hoofdmannen over duizend en de hoogwaardigheidsbekleders van die stad zijn er ook bij geweest, en heeft Festus een opdracht gegeven zodat Paulus is gebracht.
24. En Festus zegt: 'Koning Agrippa, en alle mannen die hier bij ons aanwezig zijn, kijkt u naar deze man over wie alle Joden mij zowel in Jeruzalem als hier bevraagd hebben, uitroepend dat hij niet langer moet leven.

25. En ik heb geconstateerd dat hij niets heeft gedaan dat de dood verdient, maar omdat hijzelf een beroep op de eerbiedwaardige Augustus heeft gedaan, heb ik besloten om hem door te sturen.
26. Ik heb hierover niets dat zeker is aan mijn heer te schrijven. Daarom heb ik hem u voorgeleid, en vooral voor u, koning Agrippa, zodat ik wat uit het onderzoek is gekomen kan opschrijven.
27. Want het lijkt mij onredelijk om een gevangene te sturen zonder dat er een duidelijke aanklacht tegen hem bestaat.'

Handelingen 26

1. En Agrippa heeft tegen Paulus gezegd: 'Het is u toegestaan om voor uzelf te spreken,' dus heeft Paulus zich verdedigd, zijn hand uitstrekkend:
2. 'Wat betreft alle zaken waarvan ik door de Joden beschuldigd ben, koning Agrippa, ben ik blij dat ik mij vandaag voor u kan verdedigen.
3. Daarbij bent u een expert in het kennen van alle gewoonten en vraagstukken die de Joden aangaan. Daarom vraag ik u om geduldig naar mij te luisteren.
4. Mijn levensloop zoals die vanaf mijn jeugd is, is voor mij vanaf het begin in de samenleving van Jeruzalem geweest, alle Joden wisten dat,
5. degene die mij vanaf het begin al kent, kan als hij wil dat bevestigen, dat ik volgens de meest nauwgezette sekte uit onze godsdienst als Farizeeër geleefd heb.
6. En nu stond ik terecht voor de hoop op de belofte die deze God aan onze voorvaders gedaan heeft,
7. datgene waar de twaalf stammen zich dag en nacht in alle ernst dienstbaar voor opstellen, voor de hoop op die komst. Voor die hoop ben ik aangeklaagd, koning Agrippa, door de Joden.
8. Waarom is het voor u allemaal ongelooftwaardig om te oordelen dat deze God doden opwekt?
9. Ik ben zelf werkelijk van mening geweest dat ik tegen de Naam van Jezus van Nazareth vele blokkerende dingen gedaan moet hebben.
10. Wat ik in Jeruzalem ook gedaan heb, dus heb ik veel van de heiligen in de gevangenis opgesloten, met de bevoegdheid die ik van de hoofdpriesters ontvangen heb, en ik heb vóór gestemd als ze ter dood veroordeeld zijn.
11. Ook heb ik hen in meerdere synagogen vaak gestraft en heb ik hen gedwongen tot godslastering. En terwijl ik geweldig razend ben, heb ik hen zelfs tot buiten de stad vervolgd.
12. En dan dit, op het moment dat ik met de volmacht en autoriteit van de hogepriesters naar Damascus op reis ben,
13. heb ik midden op de dag iets gezien, koning, boven uit de hemel en zo helder als de zon, dit licht heeft mij en ook wie met mij reizen omstraalt.
14. En als wij allemaal ter aarde zijn gevallen, heb ik een stem tegen mij horen spreken, uitgesproken in het Hebreeuwse dialect: 'Saul, Saul, waarom vervolgt u mij? Valt het u niet zwaar om (als een os) tegen de prikkels te schoppen?'
15. En ik heb gezegd: 'Wie bent U, Heer?' En Hij heeft gezegd: 'Ik ben Jezus die u vervolgt.
16. Maar sta op, ga recht op uw voeten staan. Want hiervoor ben ik aan u verschenen,

17. om u uit te kiezen, niet alleen als dienaar en getuige van wat u gezien hebt, maar ook van wat ik u nog zal tonen. U vanuit dit volk en de volken naar wie ik u nu toestuur selecterend.
 18. Om hen de ogen te openen, en van de duisternis naar het licht terug te doen keren, en van de overheersing van Satan naar deze God, om vergeving van zonden ontvangen te hebben, en een uitgeloot deel van de erfenis onder hen die door het geloof in mij zijn geheiligd.'
 19. Dat is de oorzaak, koning Agrippa, dat ik niet ongehoorzaam aan dit hemelse visioen ben geweest.
 20. Maar allereerst in Damascus en Jeruzalem, en daarna in heel het land van Judea en aan alle samenlevingen opgeroepen heb om op andere gedachten te komen en zich tot deze God te keren, uitwerkend wat bij deze nieuwe zienswijze past.
 21. Dat is de reden dat de Joden mij in de tempel gegrepen hebben, probeerend een moord te plegen.
 22. Met de hulp die ik tot op deze dag van God gekregen heb, sta ik tegenover klein en groot te getuigen, niets anders vertellend dan wat de profeten gezegd hebben over wat op het punt staat te gebeuren, ook Mozes,
 23. dat de Christus moet lijden, en dat Hij als eerste, met het opstaan uit de doden, op het punt staat om verlichting aan dit volk en de samenlevingen openbaar te maken.'
 24. En dit tot zijn verdediging gezegd hebbend, heeft deze Festus met luide stem doen zeggen: 'U bent gek geworden Paulus, uw vele geschriften brengen u tot waanzin.'
 25. Maar hij zegt: 'Ik ben niet gek geworden, beste Festus, ik spreek juist woorden van waarheid en gezond verstand.'
 26. Want zelfs deze koning begrijpt dit allemaal, tot hem spreek ik dan ook vrijuit, want ik ben ervan overtuigd dat niets van dit alles voor hem verborgen is gebleven, want het is niet in een uithoek gebeurd.
 27. Geloof u de profeten, koning Agrippa? Ik weet dat u ze gelooft.'
 28. En Agrippa heeft tegen Paulus gezegd: 'Het scheelt niet veel en u overtuigt mij om Christen te worden!'
 29. En Paulus heeft gezegd: 'Ik zou wel van God wensen, of het nu veel of weinig scheelt, dat niet alleen u, maar dat ook iedereen die vandaag naar mij luistert, zoals ikzelf geworden is, behalve deze boeien dan.'
 30. En met dat hij dit gezegd heeft, zijn de koning en stadhouder opgestaan, samen met Bernice en wie bij hen gezeten hebben.
 31. En onder het weggaan hebben zij tegen elkaar gezegd: 'Deze mens doet niets dat de doodstraf of boeien verdient.' En Agrippa heeft tegen Festus gezegd: 'Deze man had vrij kunnen zijn als hij niet in beroep bij Caesar was gegaan.'
- weggebracht, van de garde van de eerbiedwaardige Augustus.
2. Aan boord van een schip uit Adramutenos gegaan, zijn wij van plan om de plaatsen langs de Turkse kust aan te doen, we zijn omhoog (naar het noorden) gevaren, de Macedoniër Aristarchus uit Thessaloniki is dan bij ons.
 3. En de volgende dag zijn we in Sidon aangemeerd. En deze Julius heeft Paulus vriendelijk toegestaan om bij zijn vrienden langs te gaan om van hun gastvrijheid te genieten.
 4. Van daaruit zijn wij weer de zee ingestoken en onder de wind naar Cyprus gezeild, want de winden zijn tegen.
 5. En we zijn de zee tegenover Cilicia en Pamfilia overgevaren en in Myra in Lycië aangekomen.
 6. En daar heeft de hoofdman een schip uit Alexandrië gevonden dat naar Italië vaart, hij heeft ons daar opgezet.
 7. Toen wij vele dagen langzaam gevaren hebben, en met moeite tegenover Knidus zijn verschenen, omdat de wind het ons niet toestaat, zijn wij onder de wind tot bij Salome (in het noorden) op Kreta gevaren.
 8. En er met moeite voorbijzeilend, zijn wij in een bepaalde plaats die Kaloy (het goede toevluchtsoort) heet aangekomen, dat is vlakbij de stad Laséa (ruigharig).
 9. Als er al veel tijd is verstreken, en de reis gevaarlijk aan het worden is, want de vastentijd is al voorbijgegaan, heeft Paulus hen geadviseerd,
 10. tot hen sprekend: 'Mannen, ik voorzie dat deze aanstaande tocht met veel schade en verlies, niet alleen van de lading, maar ook van onze levens gepaard zal gaan.'
 11. Maar de hoofdman is meer overtuigd geraakt van de stuurman en de kapitein, dan van wat door Paulus gezegd wordt.
 12. Bovendien is die haven niet geschikt om te overwinteren, de meerderheid heeft het plan gevat om daarvandaan weg te varen, om op de een of andere manier in Phoenix aan te komen en daar de winter door te brengen, dat is een haven op Kreta die gericht is op het zuid- en noordwesten.
 13. Bovendien heeft er een zachte zuidenwind gewaaid, denkend hun doel bereikt te hebben, is het anker opgehaald en zijn zij vlak langs Kreta gevaren.
 14. Maar niet lang daarna is er een stormachtige wind ingeslagen, Eurokludon (grote beroering) genaamd,
 15. en het schip is erdoor gegrepen, en niet in staat zijnde om het tegen de wind in te sturen, zijn wij door die overmacht weggevoerd.
 16. En toen wij onder een eilandje, het heet Klaude, doorgevaren zijn, hebben wij de boot met moeite onder controle gehouden.
 17. Zij hebben hulpmiddelen bij elkaar gehaald om het schip te ondergorden. En bang om niet in de Syrtisstroom terecht te komen, hebben zij het zeil gestreken en zijn daarvan weggevoerd.
 18. Maar omdat dat wij hevig stampen door de storm, hebben wij (lading) overboord gegooid.
 19. Op de derde dag hebben zij ook de laadboom van het schip gegooid.
 20. Vele dagen schijnen de zon en de sterren niet, de stormregen teisterd ons, en niet een klein beetje

Handelingen 27

1. En toen is besloten dat wij naar Italië varen, heeft een hoofdman over honderd, Julius genaamd, zowel Paulus als een aantal andere gevangenen

- ook, al onze hoop om gered te worden is daardoor vervlogen geweest.
21. En als men al lang zonder eten is, is deze Paulus in hun midden gaan staan en heeft gezegd: 'Het was beter geweest om wel naar mij te luisteren en niet van Kreta weg te varen, deze overmoed en schade was te voorkomen geweest.'
 22. Maar omdat dat nu eenmaal zo is, spoor ik u nu aan om positief te zijn, want geen leven zal verloren gaan, alleen het schip.
 23. Want vannacht heeft een engel van de God, van Wie ik ben en Die ik dien, bij mij gestaan,
 24. sprekend: 'Wees niet bang Paulus, het is nodig dat u door Caesar ondervraagd wordt. En kijk, God heeft iedereen die met u meevaart vergeving geschonken.'
 25. Wees dus opgewekt, mannen, want ik geloof deze God, dat het zoals het tegen mij werd gezegd zal gaan.
 26. Maar het is nodig dat wij op een eiland stranden.'
 27. En toen de veertiende nacht is aangebroken, en wij alle hoeken van de Adriatische zee zien, hebben de zeelui in het midden van de nacht vermoed dat wij land naderen.
 28. Het dieplood heeft dertig meter aangegeven, en een klein stukje verder is al drieëntwintig meter gemeten.
 29. En bang om ergens op een rotsachtige plaats te stuiten, hebben zij de vier ankers van het achterschip uitgeworpen, biddend dat het dag zou worden.
 30. Toen hebben de zeelui geprobeerd om het schip af te vluchten, en hebben ze de reddingsboot in de zee laten zakken, net doende of ze van plan zijn om de ankers van het voorschip neer te laten.
 31. Maar Paulus heeft tegen de hoofdmans over honderd en zijn soldaten gezegd: 'Als zij niet in het schip blijven, dan bent u niet in staat om gered te worden.'
 32. Toen hebben de soldaten de touwen van de reddingsboot doorgesneden en hebben die laten gaan.
 33. En als de dag begint te gloren, heeft Paulus iedereen opgeroepen om te eten, sprekend: 'Vandaag is de veertiende dag dat u de wacht houdt zonder te eten, niets genomen hebbend.'
 34. Daarom roep ik u op om gegeten te hebben, want dat is nodig voor uw redding, want van niemand van u zal een hoofdhaar verloren gaan.'
 35. En als hij dit gezegd heeft, en brood genomen heeft, heeft hij tegenover iedereen God gedankt. Dit gebroken hebbend, is hij als eerste gaan eten.
 36. En iedereen is met goede moed begonnen om zelf ook wat te eten te nemen.
 37. Alles bij elkaar zijn het tweehonderdzesenzeventig zielen die op het schip zijn geweest.
 38. En genoeg gegeten hebbend, hebben zij het schip lichter gemaakt door het graan in zee te gooien.
 39. Als het dag is geworden, hebben zij het land niet herkend. Maar zij hebben een bepaalde baai met een strand opgemerkt en besloten met het schip daarheen te gaan, als hen dat lukt.
 40. En toen zij de ankers in de zee achtergelaten hebben, hebben zij tegelijk het roer losgelaten. Het voorzeil voor de wind geplaatst hebbend, hebben zij dit tot aan de oever stevig vastgehouden.

41. En als wij op een plaats met zee aan beide kanten aangekomen zijn, hebben zij het schip daarop laten lopen. Zo is het voorschip hard vast komen te zitten, heeft het niet meer bewogen en is het achterschip door het geweld van de golven afgebroken.
42. Nu zijn de soldaten van plan geweest om de gevangenen te doden, zodat niemand al zwemmend weg zou kunnen vluchten.
43. Maar de hoofdmans heeft Paulus voor dit gevaar willen bewaren, hun bedoeling verhinderd en bevolen dat degenen die kunnen zwemmen eerst van boord gaan om aan land te komen.
44. Hierna de anderen, sommigen daarvan op planken en anderen op spullen van het schip. En zo is het gebeurd dat iedereen veilig aan land is gekomen.

Handelingen 28

1. Als zij veilig aangekomen zijn, hebben zij begrepen dat het eiland Malta heet.
2. En de buitenlanders daar hebben ons geen gewone vriendelijkheid betoond, want zij hebben een groot vuur aangestoken en ons daar allemaal omheen gezet, vanwege de regen die maar bleef gieten, en de kou.
3. En als Paulus een bundel takken verzameld heeft, en die op het vuur gelegd heeft, is er vanwege de hitte een slang uit gekomen, zich in zijn hand vastbijtend.
4. En wanneer die buitenlanders dat beest aan zijn hand hebben zien hangen, hebben zij tegen elkaar gezegd: 'Deze man is ongetwijfeld een moordenaar, die is aan het oordeel onderhevig om niet te leven, omdat hij uit zee ontkomen is.'
5. En echt, hij heeft het beest in het vuur afgeschud en heeft niets kwaads ondervonden.
6. Maar zij hebben verwacht dat hij op het punt staat om op te zwellen, of plotseling dood neer te vallen. Naarmate zij dat al langer verwachten, en zien dat er niets boosaardigs bij hem gebeurt, zijn zij van mening veranderd en hebben ze gezegd dat hij een god is.
7. En precies op die plaats is het land van de baas van dat eiland geweest, hij heet Publius, die heeft ons verwelkomd en drie dagen vriendelijk onderdak geboden.
8. Ook is het gebeurd dat de vader van Publius koorts en diarree heeft en op bed ligt. Paulus is bij hem binnengegaan en heeft voor hem gebeden, hem de handen opgelegd hebbend, het heeft hem gezond gemaakt.
9. Als dit is gebeurd, zijn er ook anderen van het eiland die ziek zijn naar hem toegekomen, ook zij zijn genezen.
10. Zij hebben ons veel eer betoond, en als wij vertrekken, hebben zij in onze nood voorzien.
11. Na drie maanden zijn wij omhoog (naar het Noorden) gevaren, met een schip uit Alexandrië dat daar overwinterd had, voorzien van het teken van Castor en Pollux.
12. En als wij in Syrakuse zijn aangekomen, zijn wij daar drie dagen gebleven.
13. Vandaar verdergegaan, zijn wij in Regium aangekomen en zo, na een dag, als de wind uit het

- zuiden is opgekomen, zijn wij op de tweede dag in Puteóli aangekomen.
14. Daar hebben wij broers ontmoet, zeven dagen lang hebben zij ons bemoedigd, en daarna zijn we naar Rome gegaan.
 15. Daarvandaan zijn broers die over ons gehoord hebben ons vanuit de marktstad van Appius en de Drie Herbergen tegemoetgekomen. Als Paulus hen gezien heeft, heeft hij God gedankt en moed gevat.
 16. En als wij Rome zijn binnengegaan, heeft de hoofdman over honderd de gevangenen aan de commandant van het legerkamp overgedragen, maar het is Paulus toegestaan om op zichzelf te gaan wonen, met een soldaat die hem bewaakt.
 17. En na drie dagen is het gebeurd dat Paulus de voornaamsten uit de Joden bij elkaar geroepen heeft. En als ze bij elkaar gekomen zijn, heeft hij tegen hen gezegd: 'Mannen broers, ik heb niets in strijd met ons volk of de normen van de voorvaders gedaan, ik ben als gevangene vanuit Jeruzalem overgeleverd aan de Romeinen.
 18. Die hebben onderzoek gedaan en hebben mij willen vrijlaten, want er is geen reden voor de doodstraf wat mij aangaat.
 19. Maar in mijn verdediging naar de Joden, ben ik gedwongen om mij op Caesar te beroepen, zonder dat mijn samenleving iets te beschuldigen gehad heeft.
 20. Dat is dus de reden dat ik u geroepen heb om u te zien en te spreken, want omwille van de verwachting van Israël draag ik deze boeien.'
 21. En zij hebben tegen hem gezegd: 'Wij hebben van de Joden geen brieven over u ontvangen, ook heeft niemand van de broers iets slechts over u verteld of gesproken.
 22. Maar wij denken dat het past om hierover naar u te luisteren, want wel is deze sekte bij ons bekend, dat die overal wordt tegengesproken.'
 23. En als zij een dag met hem afgesproken hebben, zijn er nog meer naar zijn verblijfplaats gekomen. Aan hen heeft hij nadrukkelijk over het koninkrijk van God getuigd, hen niet alleen overtuigend met wat over Jezus gaat, maar ook vanuit de wet van Mozes en de profeten, van de morgen tot de avond.
 24. En sommigen zijn overtuigd door wat is gezegd, anderen hebben het niet geloofd.
 25. Toen zij, het oneens met elkaar zijnde, zijn weggestuurd, heeft Paulus nog een ding gezegd:
 26. 'Terecht heeft de Geest, de Heilige, dit via de profeet Jesaja tot onze voorvaders gesproken: 'Vertrek bij dit volk en zeg: 'Met het gehoor zult u horen, en u zult het niet begrijpen, en ziende zult u kijken, en het niet doorhebben,
 27. want het hart van dit volk is vetgemest, en zij vinden het saai om te horen, en zij hebben de ogen gesloten, nooit en te nimmer zouden hun ogen het inzien, en hun oren ernaar luisteren, en hun hart het begrijpen, zodat zij terugkeren, en ik hen zou genezen.'
 28. Weest u er dus bekend mee dat de redding van God naar de samenlevingen is gestuurd, en zij zullen wel luisteren.'
 29. En na dit gezegd te hebben zijn de Joden onderling flink discussiërend vertrokken.
 30. En deze Paulus is daar twee hele jaren gebleven, in zijn eigen huurwoning, en heeft iedereen die naar hem toe gekomen is verwelkomd, het

koninkrijk van God aankondigend, en de zaken over de Heer Jezus Christus onderwijzend, in alle vrijheid, onverhinderd.